

CĂMINUL VIITOR AL MIRELUI CERESC ȘI AL MIRESEI DE PE PĂMÂNT

Să rămânem un moment în picioare și să ne plecăm inimile înaintea lui Dumnezeu.

Tatăl nostru ceresc, Îți suntem foarte recunoscători pentru privilegiul pe care îl avem de a fi adunați din nou împreună în Numele Domnului Isus. Te rugăm să ne ierți păcatele, fiindcă suntem aici ca să ne îndreptăm atenția spre lucrurile veșnice și spre Viața care este dincolo de acest tărâm muritor. Te rugăm să ne dai călăuzirea Ta despre felul în care trebuie să ne întoarcem, ca să știm ce să facem acum și în viitor, ca să câștigăm Locul acela minunat care ne-a fost făgăduit.

În țară sunt foarte mulți bolnavi și oameni în nevoi, care nu și-au sfârșit călătoria încă, dar marele nostru dușman, și nu numai al nostru ci și al Tău, a venit să-i asedieze, ca să le curme viața, și să-i trimită prematur într-un mormânt. Te rugăm pentru ei astăzi, Doamne, ca să le dai harul și mila Ta, pentru ca viața lor să fie prelungită până la timpul hotărât.

Pe platformă și pe amvon, sunt batiste și obiecte, iar adunarea și holurile sunt pline de bolnavi care stau pe paturi de campanie și pe târgi, iar cei care au suficientă putere stau pe scaune în adunare.

O, binecuvântatule Dumnezeu veșnic, ascultă-ne rugăciunea din dimineața aceasta, prin Sângele Domnului Isus. Nu privi la nelegiuirea noastră, ci privește la faptul că El a stat în locul nostru și El este Cel ce ne reprezintă pentru această rugăciune. Fă ca fiecare să fie vindecat spre slava Ta, Doamne.

Binecuvântează aceste batiste și fă ca bolnavii să fie vindecați când vor fi puse

peste ei, pentru că acum, când așteptăm marele serviciu de vindecare, credem că ne vei dăruia Pâinea Vieții, Doamne, ca să putem ști, prin Cuvântul Tău, ce trebuie să facem. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Ca întotdeauna, consider că acesta este unul din cele mai mari privilegii pe care le pot avea, să fiu în casa lui Dumnezeu și să vorbesc poporului Său. Pentru astăzi am o lecție foarte lungă și deși este supraaglomerat, cred că veți sta confortabil până la încheierea Mesajului.

Este cald, dar avem harul că aici este aer condiționat. Totuși, la o mulțime ca aceasta este cald pentru că trupurile voastre sunt ca niște generatoare de căldură la aproximativ 37° C, deși ventilatoarele dau aerul afară în mod constant. Nădăjduiesc că Domnul vă va ajuta să vă simțiți cât se poate de bine.

Eu nu aș veni pentru nimic în lume în asemenea clădiri dacă nu aș ști că vă ajută; dacă nu aș ști că ceea ce fac este spre binele vostru și că voi veți avea un câștig de pe urma venirii mele. De asemenea, pentru că știu că nu mai avem mult timp la dispoziție ca să facem aceasta, deoarece ne apropiem de sfârșit, aș vrea ca fiecare moment pe care-l avem la dispoziție să fie folosit pentru Împărăția lui Dumnezeu. Și cred că Domnul ne va binecuvânta în timp ce vom sta adunați în acest loc.

Aș vrea să vă spun că ieri am fost pe la mai multe moteluri ca să-i vizitez pe unii dintre bolnavi și neputincioși și cu ocazia aceasta am întâlnit mai mulți administratori de la localurile în care mâncau. Săptămâna aceasta am fost și la Ranch House și acolo l-am întâlnit pe proprietarul localului, iar el mi-a strâns mâna și m-a numit „Frate Branham”. Eu m-am mirat că mă cunoaște și l-am întrebat:

„Ești administratorul?”

„Nu, eu sunt proprietarul,” a răspuns el, apoi a continuat: „Oamenii voștri vin aici

ca să mănânce.”

„Sper că nu vă vor aglomera prea tare.”

„Domnule,” a răspuns el, „acesta este unul din cele mai frumoase grupuri de oameni pe care i-am văzut vreodată. Sunt cu adevărat plăcuți.”

Ieri am fost la un motel ca să mă întâlnesc cu o doamnă tânără cu care doream să vorbesc despre părinții ei, care erau și ei prezenți, iar pentru aceasta a trebuit să trec pe la recepție ca să aflu numărul camerei în care locuiau ei.

Când m-a văzut recepționarul, a spus: „Tu ești fratele Branham!”

„Da, domnule!”

„Aș vrea să-ți strâng mâna,” a continuat el, după care m-a prezentat soției sale, un cuplu foarte plăcut.

Ei mi-au spus: „Fiecare persoană din acest motel frecventează adunările tale. Noi am rezervat toate camerele pentru ei, iar pe ceilalți clienți i-am refuzat.”

„O, vă mulțumesc pentru aceasta!”

El a continuat: „Frate Branham, acesta este unul din cele mai frumoase grupuri pe care le-am văzut vreodată.”

Aseară am fost la un vechi prieten, la domnul Becker, pentru că îmi plac foarte

mult sandviciurile lui. Îl cunosc de când eram copil.

La hotelul „Malul Râului”, unde lucrează el, era cazat un grup de frați, așa că domnul Becker mi-a spus când m-a văzut:

„Billy.” „Ce este, Homer?”

„Eu îi hrănesc pe foarte mulți dintre oamenii tăi, sus la Blue Boar. Aproximativ două sute de oameni mănâncă în fiecare duminică la noi. Oriunde merg, eu aud numai cuvinte frumoase la adresa ta.

Jos la „Malul Râului,” localul este plin de oameni care participă la adunările tale. Sunt câteva sute”.

Dacă vă purtați în felul acesta, înseamnă că sunteți sarea pământului. În ce mă privește, îi sunt foarte mulțumitor lui Dumnezeu pentru că mi-a dat harul de a predica în fața unor astfel de oameni despre care oamenii de serviciu din acele localuri au spus că sunteți deosebiți și v-au apreciat pentru felul în care v-ați purtat în localurile lor, chiar dacă sunt niște păcătoși. Voi știți că aceasta este dovada că sunteți sare. Eu apreciez comportamentul vostru; apreciez că ați fost atenți în toate lucrurile.

Eu am spus întotdeauna: „Dacă vine cineva și nu are bani să-și achite nota de plată, sunați-mă.” Vedeți? Eu am spus: „Noi vom rezolva orice problemă. Dați-le să mănânce tuturor, fie că au sau nu au bani ca să plătească.” Vedeți, se poate rezolva orice.

Eu simt că voi sunteți copiii mei. Mă gândesc că dacă voi avea vreodată o stea, atunci când voi ajunge acolo, voi veți fi acele nestemate care vor străluci în cununa slujbei mele. Când El mă va încununa, voi veți fi acea piatră nestemată.

În trecut, când am vorbit despre epocile Bisericii și despre cele șapte Peciți, eu v-am spus ceea ce se va întâmpla, iar în dimineața aceasta am din nou un subiect foarte important. Pentru mine este unul din cele mai binecuvântate subiecte și cred că și voi veți gândi la fel. Ar fi bine dacă aș putea să vi-l redau așa cum mi l-a arătat El în inspirația pe care mi-a dat-o, dar lucrul acesta depinde de Dumnezeu.

Eu v-am vorbit despre locul și modul în care se vor întâmpla aceste lucruri, și noi vedem cu toții aceste lucruri având loc.

În dimineața aceasta vă voi vorbi despre tema: **„Căminul viitor al Mirelui ceresc și al Miresei de pe pământ,”** unde vor locui ei. Eu cred că, prin harul lui Dumnezeu, noi toți suntem o parte din această măreață Gospodărie a lui Dumnezeu.

Cred că veți urmări împreună cu mine, deoarece aveți la dispoziție Bibliile voastre, pixuri și orice altceva ce vă este necesar. Spun aceasta pentru că mă voi referi la multe versete din Scriptură. Voi încerca să trec repede prin toate aceste texte ca să avem suficient timp și pentru rugăciunea pentru bolnavi, fiindcă am promis că vom face și lucrul acesta.

Voi v-ați rugat deja pentru cei ce erau aproape fără nădejde și ajutor, și dacă va fi cu voia Domnului voi avea probabil încă un serviciu, al șaisprezecelea, numai pentru cei bolnavi, după care voi lua o scurtă vacanță.

Începând din ianuarie am fost tot în călătorii, iar acum m-am întors din nou aici. Trebuia să vin aici. Mâine dimineață îmi voi lua familia și vom pleca la Tucson, iar de acolo vom pleca pentru un timp în Kentucky (pentru opt sau zece zile, sau poate pentru două săptămâni), unde voi merge împreună cu prietenii la vânătoare de veverițe. Voi sta acolo până când mă va călăuzi Domnul în altă parte. Eu nu știu niciodată mai dinainte unde voi merge, pentru că această decizie este în mâna lui Dumnezeu.

În ce privește subiectul acesta măreț, cred că mi-ar trebui mai mult timp dacă aș vorbi despre mai multe lucruri; mi-ar trebui câteva săptămâni, dar eu mi-am notat câteva versete din Scriptură și mi-am făcut câteva notițe, numai ca să ating luminile înalte din acestea, ca să vă permită să-l studiați.

Apoi, probabil în octombrie sau când va hotărî Domnul, aș vrea să ținem câteva adunări cu tema din Apocalipsa 12, ca s-o legăm la tema aceasta. Oh, cred că această temă va fi mare! Va fi măreț să vezi cum a făcut El toate aceste lucruri!

Sunt foarte bucuros să-l văd aici pe bunul meu prieten, doctorul Lee Vayle, care stă în spate împreună cu soția și fetița lor drăguță, pe fratele Roy Borders, pe fratele Ruddell, pe fratele Beeler, pe fratele Palmer și pe fratele Jackson. Oh, mă bucur și pentru toți ceilalți frați care sunt veniți din diferite părți: fratele Anthony Milano, fratele Karl Martin, fratele Earl Martin și fratele Blair din Arkansas, sunt atât de mulți că nu-mi mai amintesc numele lor. Mă bucur mult pentru că mă pot întâlni cu acest grup mare de oameni care s-au adunat în jurul meu ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu; acești oameni plini de curaj, acești credincioși adevărați ai lui Dumnezeu.

Sunt recunoscător și pentru acest tabernacol mic și pentru cele cinci uși deschise pentru mulțime. Noi avem aici cinci diaconi plini de Duhul Sfânt, care stau la fiecare ușă, iar aici în față aveți două uși duble pentru cei doi păstori ai oilor.

Ne bucurăm pentru voi și Îi mulțumim Domnului. Fie ca El să vă binecuvânteze întotdeauna.

Acum aș vrea să ne ridicăm în picioare și să dăm ascultare Cuvântului. Vom citi din **2 Petru** capitolul **3** și apoi din **Apocalipsa 21**.

O, Doamne, în timp ce stăm în picioare, Te rugăm să umpli inimile noastre de bucurie pentru că citim din Cuvântul Tău și știm că Isus a spus că „*Cerul și*

pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor da niciodată greș”, și că „Toată Scriptura trebuie să se împlinească.” Astfel, acum când vom citi aceste lucruri, fă să primim o înțelegere de la Tine referitor la ora în care trăim, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus, Autorul Cărții. Amin.

2 Petru 3.1-18:

„Preaiubiților, aceasta este a doua epistolă pe care v-o scriu. În amândouă caut să vă trezesc mintea sănătoasă, prin înștiințări,

ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci, și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri.

Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor,

și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui?... (Dacă aceasta nu se potrivește cu această femeie infidelă!)... Căci de când au adormit părinții noștri , toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii.

Căci înapoi se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei.

Și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de apă.

Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin același Cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuți.

Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că pentru Domnul o zi este ca o mie de ani și o mie de ani sunt ca o zi.”

Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii, ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.

Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul cu tot ce este pe el va arde.

Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă,

așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?

Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.

De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace.

Să credem că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui,

ca și în epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri grele de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.

Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târați de rătăcirea acestor nelegiuți și să vă pierdeți tăria;

ci creșteți în harul și cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui sa fie slava, acum și în ziua veșniciei. Amin.”

Acum voi citi câteva cuvinte din „Descoperirea lui Hristos”, Apocalipsa 21.1-7:

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că pământul dintâi și cerul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.

Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

Și am auzit un glas care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

El va șterge orice lacrimă din ochii lor, și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

**Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi!”
Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.”**

**Apoi mi-a zis: „S-a isprăvit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul!
Celui ce îi este sete, îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții.**

Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeuul lui și el va fi fiul Meu.”

Haideți să ne rugăm din nou.

Doamne Isuse, având o asemenea făgăduință și o vorbire atât de serioasă, pe care ne-a dat-o Însuși Isus și apostolul Său, cu privire la ceasul de care ne apropiem, dă-ne călăuzirea Ta ca să putem ști cum să întâmpinăm toate aceste lucruri în mod corect pentru că știm că ele vor veni. Scriptura trebuie să se împlinească și așa va fi. Acum, în timp ce vom studia Cuvântul, cerem din nou mila Ta. Fii cu noi și descoperă-ne aceste lucruri, Doamne, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Mă întreb dacă se poate găsi o modalitate, să stingă cineva lumina din sala principală și să lase aprinse numai cele de pe platformă. Ar fi bine dacă s-ar putea economisi puțin curent, deoarece aseară am ars un transformator. Când electricianul îl va repara, vom avea din nou lumină și în sala principală, și atunci veți vedea bine să scrieți.

Acum voi anunța din nou subiectul temei de care ne apropiem: „**Căminul viitor al Mirelui ceresc și al Miresei de pe pământ**”.

Aici este prea cald așa că, deși știu că soției mele nu-i face plăcere, am să-mi dezbrac haina.

În trecut, noi am studiat cele șapte Pечеți și cele șapte Biserici. Fratele Vayle și alți câțiva frați, lucrează cu credincioșie la ele ca să le pună sub formă de carte.

Văzând toate aceste lucruri tainice care se împlinesc, cred că acum când le înțelegem putem vedea ceasul în care trăim și ce poziție avem. Nu există niciunul

care să spună că ar vrea să stea jos și să cerceteze în profunzime ceea ce s-a vorbit, ce este făgăduit să se întâmple și ce s-a întâmplat, dar ce ar putea spune că acele lucruri sunt împlinite? Vedeți? Dumnezeu a făcut exact la literă ceea ce a spus că va face. Înțelegeți?

Acum, noi nu știm clipa când va veni Domnul Isus, dar cred că este bine și plăcut Duhului Sfânt să vorbim despre aceste lucruri și poate vom reveni la acest subiect de două sau de trei ori chiar, pentru că nu pot avea suficient timp ca să ating toate lucrurile.

În timp ce vom atinge acest subiect, care ar putea fi puțină poticnire pentru cineva, mă gândesc că veți veni din nou ca să prindeți următorul subiect.

Apoi, dacă va fi cu voia Domnului, mai târziu vom intra în capitolul 12 din Apocalipsa, care se petrece între venirea Domnului, sfârșitul Trâmbițelor și așa mai departe. Noi vom încerca să readucem această temă ca să arătăm cine este Satan, ce a făcut el, de unde vine, care este scopul lui și cum marea frumusețe care i-a fost dată, i-a pricinuit căderea. Frumusețea a fost cursa care i-a pricinuit căderea.

Apoi, fiecare om care vrea să privească, are ocazia să înțeleagă corect „Sămânța șarpelui”. Eu fac o provocare pentru toți cei care ar vrea să se uite la aceasta, cu o înțelegere simplă, pentru că și un copil poate vedea aceasta. Vedeți? Noi vom ajunge la aceasta mai târziu.

Motivul pentru care am citit din 2 Petru 3 și l-am comparat cu Apocalipsa 21, este că ambele vorbesc despre același subiect, dar Ioan nu a scris niciodată atât de amănunțit ca și Petru. Noi înțelegem că această măreață Casă a Miresei va fi aici pe pământ.

Dar dacă citim ceea ce scrie în Apocalipsa 21, vedem că apostolul Ioan, profetul, spune că: „Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou.” Aceste cuvinte sună ca și

cum ar veni o distrugere totală.

Întotdeauna eu primesc Mesajul prin rugăciune, adică stau în rugăciune până când mi se descoperă ceva. Pentru aceasta aștept câteva minute până când simt că Se apropie, apoi verific dacă este corect. Uneori aștept până când primesc și o viziune, iar după ce primesc totul de la Dumnezeu, merg la Scriptură. Vedeți? Aceasta este! Totul trebuie să fie confirmat, fiecare lucru spiritual, pentru că Biblia este Descoperirea completă a lui Isus Hristos. Vedeți, Acesta este Trupul Lui.

Tot în această ordine de idei, vreau să vă spun că uneori găsesc în Scriptură câte un loc care mi se pare că nu sună corect și mă întreb ce anume nu este bine? Atunci merg din nou în rugăciune iar când El vine din nou să mă lumineze, iau iarăși Scriptura și o cercetez.

Biblia noastră este scrisă în engleză, iar cuvintele englezești se modifică tot timpul. Spre exemplu, în Ioan 14 scrie: *„În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri,”* un locaș într-o casă. Atunci trebuie să mergem înapoi la original ca să vedem ce spune traducerea „King James” sau chiar la ebraică sau greacă, la prima traducere. Acolo vom vedea că scrie: *„În Împărăția Tatălui Meu sunt multe palate.”* Bine, atunci trebuie să mergeți la timpul în care a fost tradusă Biblia pentru regele James. În limba engleză „împărăția” era numită „casă”, iar regele era „tată” pentru supușii lui. Acesta este motivul pentru care s-a tradus așa: *„În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri.”* Vedeți? Dacă găsești asemenea cuvinte, trebuie să le urmărești înțelesul.

În dimineața aceasta vă spun de la acest amvon, și voi o recunoașteți, că nici o singură dată nu a fost nimic altceva decât Scriptura. În felul acesta a venit „Sământa șarpelui,” și toate celelalte lucruri. Vedeți?

Adevărul este că dacă cineva ar citi numai: *„În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri,”* și nu s-ar opri să se roage și apoi să studieze mai departe, ar intra într-o mare confuzie. Vedeți? Dar continuați să vă rugați și Dumnezeu o va clarifica, dacă

vine de la El.

Ioan nu explică cum vine această schimbare, dar Petru o face. Ioan spune doar: „Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou, pentru că cerul dintâi și pământul dintâi, pieriseră și marea nu mai era.

Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o Mireasă împodobită pentru Soțul Ei.” (Apocalipsa 21. 1-2).

Dar să ne întoarcem la 2 Petru ca să aflăm cum explică el că va avea loc acest proces. Dacă priviți numai ceea ce a spus Ioan: „...pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră,” sună ca și cum ar fi nimicite. Vedeți, aceasta sună foarte ciudat. Lucrul acesta m-a izbit și pe mine, de aceea am început să privesc atent cuvântul „pass away” care înseamnă „au pierit.” Este clar că ambii apostoli și profeți au vorbit despre același lucru.

Acum vom citi din cartea lui Isaia. Dacă vreți să vă notați, este vorba de Isaia 65.17. În capitolul acesta Isaia vorbește despre Mileniu, despre acea mie de ani de odihnă pentru poporul lui Dumnezeu. Aici el spune că toate lucrurile dintâi au trecut și că în continuare ei vor zidi case și le vor locui.

Isaia 65. Haideți să citim câteva minute de aici. Vom începe cu versetul 17:

„Căci, iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou...”

Isaia este profetul care a cuprins întreaga Biblie în profețiile sale. Astfel, a început cu creația; la mijlocul Cărții, pe la capitolul 40 este venirea lui Ioan Botezătorul din Noul Testament, și se încheie cu Apocalipsa, în Mileniu. Cartea lui Isaia conține șaiszeci și șase de capitole, iar Biblia are șaiszeci și șase de cărți. El a scris un comentariu complet al Bibliei.

În capitolul 65.17-25 ne este descrisă Împărăția de o mie de ani. Observați cât este de minunat?

„Căci, iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimănui nu-i vor mai veni în minte. (Acestea sunt ca să „se ducă”).

Ci vă veți bucura și vă veți veseli, pe vecie, pentru cele ce voi face. Căci voi prefăce Ierusalimul în veselie, și pe poporul lui în bucurie.

Eu însumi Mă voi veseli asupra Ierusalimului, și Mă voi bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plânsetelor, nici glasul țipetelor.

Nu vor mai fi în el nici copii cu puține zile, nici bătrâni care să nu-și împlinescă zilele. Căci cine va muri la vârsta de o sută de ani va fi încă tânăr, și cel ce va muri la vârsta de o sută de ani va fi blestemat ca păcătos.

Vor zidi case și le vor locui: vor sădi vii și le vor mânca rodul.

Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele, (aceasta este ferma ta, iar fiul tău va fi moștenitorul ei, sau unul din moștenitorii tăi)... nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul, (ei le vor planta și vor rămâne acolo pentru că au Viață veșnică)... căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor.

Nu vor munci degeaba, și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sămânță binecuvântată de Domnul, și copiii lor vor fi împreună cu ei.”

Acum fiți atenți pentru că acesta este locul în care voi ajunge:

„Înainte de a Mă chema, le voi răspunde; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta!

Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie cu boul, și șarpele se va hrăni cu țărână. Nici un rău, nici o vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul.”

O, ce făgăduință mare au primit, încă de atunci, acești profeți, mari înțelepți și învățători ai Bibliei, fiindcă au văzut venind această Zi glorioasă!

Poate cineva se gândește că Isaia a văzut că toată planeta va fi distrusă, când a spus: „Căci, iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou...” Vedeți, când spunem că cerurile și pământul au trecut, ne gândim că ele au fost distruse complet, dar un studiu mai atent, cu ajutorul Duhului Sfânt, ne va ajuta să vedem Adevărul despre acest verset, și aceasta este ceea ce doresc să facem în continuare.

Numai atmosfera din jurul pământului și păcatul care este pe pământ, vor fi distruse. Vedeți? Noi știm că „cerurile” înseamnă „atmosfera de deasupra”. Înțelegeți?

Ce înseamnă aceasta? Că toate bolile, spinii, moartea, politica, bărbații păcătoși și femeile păcătoase, duhurile rele, vor fi distruse, vor dispărea. Vedeți? El trebuie să facă lucrul acesta pentru că noi vom locui chiar aici. Vom dovedi lucrul acesta cu Biblia. Acesta este locul în care vom locui noi. Acum observați. Neghina, germenii, microbii, toate bolile și alte lucruri, vor fi îndepărtate complet. Toate lucrurile făcute de oameni: sistemele făcute de oameni, politica, păcatul și toate duhurile rele cu care este contaminată lumea și cerurile, căci toate cerurile de deasupra noastră sunt contaminate cu duhuri rele, vor fi distruse. Acum vom merge puțin mai adânc în aceste lucruri. Vedeți?

Toate lucrurile acestea există în ceruri (sau în atmosferă), iar pământul geme sub

ele. Pământul este contaminat cu toate lucrurile acestea, dar el nu a fost făcut pentru aceasta. Păcatul a cauzat aceasta. Înțelegeți? Pământul a fost făcut de Dumnezeu, Creatorul.

Trupurile în care trăim noi acum au fost puse în pământ când Pământul a fost creat de Dumnezeu, pentru că noi suntem din țărâna pământului. Toate au fost așezate acolo. Când Dumnezeu Însuși l-a creat, voi erați în gândurile Lui. În El era marele Veșnic, era gândul, care este atributul Lui.

Păcatul a cauzat tot necazul, dar Dumnezeu îi adună pe ai Săi laolaltă în această epocă.

Satan este încă aici și la fel toate puterile lui rele. Acesta este motivul pentru care pământul este atât de murdar acum. Acesta este motivul pentru care întâlnim atâta lepădare și lucruri murdare: vărsare de sânge, războaie, politică, păcate, curvie și multe alte murdării. Da, aceasta se întâmplă pentru că Satan este conducătorul acestui pământ și al atmosferei. Voi ziceți: „A atmosferei?” Da, domnilor.

Cerurile și pământul sunt contaminate cu demoni care ne acuză înaintea lui Dumnezeu, dar Isus este Acolo ca să mijlocească pentru noi. Da. Vedeți? În timp ce pârâșul ne arată cu degetul spunând: „Ei fac aceasta... Ei au făcut aceea,” suntem încă spălați de Sângele Său. El a venit să-l răscumpere pe cel ales, pe cel rânduit mai dinainte. De aceea este atâta murdărie astăzi.

În 2 Petru 2.5-6, apostolul se referă la cele trei stadii ale pământului. Fiți atenți cum le prezintă el:

- „lumea veche, scoasă din ape” - aceasta este lumea antediluviană;

- lumea actuală, adică lumea prezentă în care trăim noi, și este numită „lumea.”

Lumea veche este lumea scoasă din ape, conform Geneza 1.1; apoi a urmat lumea prezentă, lumea de acum, dar El se mai referă la o lume:

- Lumea care va veni, Lumea nouă. Trei lumi, trei stadii ale lumii.

Observați cât de simplu face Dumnezeu planul Lui de răscumpărare pentru noi. Oh, sufletul meu a fost înviorat când am văzut cât de simplu ne face Planul Său de răscumpărare!

Comparați ceea ce vedeți cu proprii voștri ochi, cu ceea ce a făcut Dumnezeu ca să răscumpere lumea Lui. El a folosit același plan de mântuire pentru poporul Său, fiindcă El este un Dumnezeu neschimbător și nu schimbă ceva din planurile Lui sau orice lucru. Oh, ce lucru glorios!

El ne-a condus la El Însuși, la un cort în noi, prin trei stadii ale harului, la fel cum a condus și lumea: prin trei stadii, să vină în lume. Și așa cum Dumnezeu vine la lume, după ce ea trece prin trei stadii diferite de curățire, tot așa El vine și la individ prin trei stadii de har. Eu v-am învățat aceasta de la început și de atunci nu m-am schimbat. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

Voi trebuie să fiți întotdeauna atenți la numerele: „trei”, „șapte” și „doisprezece”. Numerele biblice trebuie să corespundă perfect, astfel tot tabloul este încurcat. Dacă nu puteți înțelege lucrul acesta, continuați să vă rugați. Priviți până când totul se potrivește înăuntru exact. Dumnezeu este desăvârșit în numărul „trei”. Vedeți?

Observați lumea veche, lumea care era înainte de potop; lumea prezentă și apoi Lumea viitoare.

Planul Lui de răscumpărare este întotdeauna același; folosește aceeași metodă, pentru că nu se poate schimba niciodată. Astfel, Dumnezeu a spus în Maleahi 3.6: *„Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb.”* De aceea, calea prin care l-a salvat pe primul om: sângele vărsat al Celui nevinovat, rămâne valabilă pentru următorul om și pentru toți cei ce vor fi salvați. Este aceeași Cale.

Dacă în zilele când Isus a fost pe pământ, în zilele apostolilor, prorocilor sau oricând a fost, El a vindecat un om, înseamnă că și astăzi trebuie să procedeze la fel dacă sunt îndeplinite aceleași condiții. Așa este corect, pentru că El nu se schimbă. Oamenii se schimbă, lucrurile se schimbă, timpurile se schimbă, dar Dumnezeu rămâne Același. El este desăvârșit. O, ce nădejde ar trebui să dea lucrul acesta oamenilor bolnavi!

Dacă Dumnezeu a salvat vreodată un om și acum o va face pe aceeași bază pe care a făcut-o prima dată. Dacă El a salvat cândva un om, trebuie să facă aceasta pe aceleași baze pe care a făcut-o prima dată. Dacă El a umplut vreodată pe cineva cu Duhul Sfânt, trebuie s-o facă din nou pe aceeași bază ca prima dată. Dacă El a înviat un om din morți, o va face și a doua oară, și de fiecare dată, pe același principiu.

Dumnezeu nu se schimbă. Oh, ce nădejde îmi dă acest lucru! Ce este aceasta? Nu este o anumită teorie omenească, nu este părerea unui anumit grup de oameni, ci este Cuvântul Lui neschimbător. Voi spuneți: *„Este adevărat?”*

El a zis: *„Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.”* (Romani 3.4). *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35). *„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos”* pentru învățătură. (2 Timotei 3.16). Și nu uitați că toată Scriptura se va împlini; fiecare Cuvânt din Ea.

Observați cât de clar ne clarifică Dumnezeu aceste lucruri. A fost o confirmare puternică și o binecuvântare din partea lui Dumnezeu când am putut să privesc

aceste lucruri.

De când eram doar un băiat și am fost cercetat de Hristos, eu am învățat întotdeauna despre cele trei trepte ale harului. Vedeți dacă nu este acesta adevărul.

Primul pas este pocăința, întoarcerea spre Dumnezeu. Apoi urmează botezul în apă: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos...*” (Fapte 2.38). Vedeți, botezul în apă urmează ca o confirmare a faptului că pocăința este sinceră și păcatele noastre din trecut au fost iertate „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos...*” De ce? Pentru iertare. Dar iertarea păcatelor din trecut nu are nimic a face cu viitorul. Păcatul nostru a fost șters, tot ceea ce am făcut în trecut.

Tu nu te poți pocăi pentru ce a făcut Adam, fiindcă nu tu ai făcut acele lucruri, ci el. Tu primești iertare doar pentru păcatele tale. Vechea natură este încă acolo.

Dați-mi voie să vă arăt lucrul acesta pe tablă. (Fratele Branham desenează pe tablă). Aici avem o inimă omenească. Eu sunt departe de a fi un artist. Aici este o altă inimă omenească. Inima aceasta are în ea un șarpe care reprezintă păcatul din viața omului respectiv. Inima cealaltă are în ea un porumbel, pe Duhul Sfânt, o Viață. Bine.

Inima cu șarpele în ea, are răutate, invidie, ură, acestea fiind roadele celui ce locuiește în ea. În inima cealaltă este pace, dragoste, bucurie și îndelungă răbdare, roadele Celui ce locuiește în ea.

Acum fiți atenți! Când tu te întorci și ești iertat de păcatele tale, tot ceea ce ai făcut este îndepărtat, dar cel ce te făcea să păcătuiești este încă acolo. Aceasta este vechea rădăcină a răului; ea este încă acolo. Înțelegeți? Când vă căiți și vă botezați în Numele lui Isus Hristos, păcatele voastre sunt iertate, sunteți neprihăniți.

Notați aceasta.

Apoi urmează treapta a doua: sfințirea, care așază mintea noastră în ordine, ca să gândim drept. Cuvântul „sfințire” este un cuvânt compus care vine din greacă și înseamnă „curățit și pus de-o parte pentru slujire.”

Următoarea treaptă este botezul cu Duhul Sfânt și cu Foc, astfel ca Dumnezeu să poată locui în noi. Focul lui Dumnezeu curăță inima noastră de păcat, și pune înăuntru Duhul Sfânt. Abia atunci rodim Viața Duhului, pentru că El este în noi.

Observați nașterea naturală, când o femeie dă naștere unui prunc. Viața naturală o reflectă pe cea spirituală. Când o femeie naște, primul lucru care se întâmplă este ruperea apei, după care urmează sângele și apoi viața (duhul). Moața prinde copilul și îl lovește cu palma (fratele Branham bate din palme) până când acesta începe să plângă. Apă, sânge și duh.

Când se naște un copil în Împărăția lui Dumnezeu, el vine pe aceeași cale: apă, Sânge și Duh.

Sfințirea, care este cea de-a doua treaptă, curăță mintea, inima și gândurile inimii, pregătind-o pentru slujire.

Se poate întâmpla ca un om să se pocăiască de păcate și cu toate acestea să se mai gândească la ele. Poate a fost un om imoral, mai are încă gânduri imorale și se uită după fiecare femeie imorală pe care o vede; poate a fost bețiv și de fiecare dată când simte miros de băutură, dorința de a bea mai este încă acolo. Vedeți?

Dar când este sfințit, aceasta curăță acea dorință afară din el. Înțelegeți? Sfințirea îi ia aceste dorințe din inimă; mai poate fi ispitit, dar nu mai vrea să facă acele lucruri. Însă cu toate acestea, el nu este încă corect.

Urmează botezul cu Duhul Sfânt și cu Foc. Prin acesta, omul este curățit și tot răul este ars. Abia acum el poate fi pus în slujba lui Dumnezeu. Sfințirea îl pune numai deoparte pentru slujire.

Fiți atenți cum au venit mesajele de la Dumnezeu: Martin Luther, neprihănirea; John Wesley, sfințirea; pentecostalii, botezul cu Duhul Sfânt. După aceste mesaje nu mai poate nicio altă epocă. Vedeți? Noi suntem la sfârșit. Botezul cu Duhul Sfânt curăță inima.

Prin aceleași procese de curățire trece și locul în care urmează să locuim.

El și-a chemat Biserica prin neprihănire, prin sfințire și apoi a botezat-o cu Duhul Sfânt și cu Foc. A trecut-o prin acest proces pentru ca El Însuși, Duhul Sfânt Însuși, Fiul lui Dumnezeu, să poată locui în inima omenească. Vedeți, înainte ca El să poată veni înăuntru, inima trebuie să treacă prin aceste procese.

Lumea în care trăiește Mireasa Sa, trece prin aceleași etape, deoarece este același plan de mântuire.

Priviți lumea de dinainte de potop. După ce Mireasa aceluia timp s-a pregătit, Dumnezeu a dat lumii vechi botezul cu apă, a acoperit-o toată cu apă. În felul acesta El a adus neprihănirea, iar prin ea a arătat că este pe cale să cheme această lume căzută din Eden, înapoi prin reșezare.

Apoi a venit Hristos și Și-a vărsat Sângele pe pământ, curățându-l și pretinzându-l. (fratele Branham bate de câteva ori în amvon). Aceasta este lumea de acum, lumea în care trăim noi.

Vedeți cum ne arată Scriptura că Satan a încercat să strice Planul lui Dumnezeu atunci când L-a dus pe Isus pe munte și L-a ispitit să primească pământul fără să-l

răscumpere prin Sânge?

Voi știți că Avraam a vrut să cumpere un pământ de la fiii lui Het, și l-a cumpărat cu preț de argint deși ei doreau să i-l dea fără plată. L-a cumpărat în fața martorilor, ca un semn al mărturiei: *„Să se facă cunoscut că astăzi am cumpărat acest loc pentru înmormântare.”* Vedeți, el l-a cumpărat. Și Satan a încercat să-i dea lui Isus împărăția care acum îi aparține lui. El a încercat să i-o dea ca un dar, însă Isus nu a vrut s-o primească, pentru că Satan ar fi putut să aibă pretenții asupra ei. Pământul trebuia cumpărat! Amin. El era Cuvântul în plinătatea Lui, de aceea nu a putut fi înșelat de Satan. Dar pământul acesta trebuie să primească și botezul cu foc.

Ce s-a întâmplat? Hristos a venit și a chemat Biserica la pocăință, aceasta fiind urmată de botezul în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor, de sfințire și de Focul lui Dumnezeu care va arde toată murdăria, apoi vine și locuiește în inimă omenească.

Pentru răscumpărarea pământului, Domnul folosește aceeași metodă ca și pentru răscumpărarea omului. Astfel, El a botezat pământul în apă prin potop, apoi și-a vărsat sângele peste el ca să-l sfințească și astfel poate avea pretenție asupra lui. Pământul este al Lui.

Satan a încercat să-l spună: *„Ți-L voi da!”* dar El a răspuns: *„Nu, domnule, Eu îl voi cumpăra! Să fie de mărturie.”* Și a fost înălțat sus ca semn că l-a cumpărat; că l-a plătit.

Dar acum pământul trebuie să treacă prin botezul focului, al Focului sfânt al lui Dumnezeu, care curăță atât pământul, cât și cerurile din jurul lui.

Pământul este cumpărat, așa că răscumpărații pot să trăiască pe el în pace. Notați-vă că botezul cu foc este ca să-l curețe de păcat, de boli, de germenii slăbiciunii,

de păcătoși, de diavoli și de tot grupul lui. El urmează să fie aruncat în iazul de foc. Focul sfânt coboară din cer de la Dumnezeu și arde totul. De ce? Ca să pregătească pământul pentru ca Dumnezeu să locuiască pe el, fiindcă în Lumea nouă care va veni, El va locui pe pământ. Voi spuneți: „Dumnezeu? El locuiește în inima omului.” Da, dar El și Mireasa devin Una și vor merge împreună în Căminul lor din Lumea nouă. El folosește același plan de răscumpărare și pentru pământ și pentru persoanele care trăiesc pe el.

Vedeți, așa trebuie să fie curățată inima înainte ca Dumnezeu să poată coborî în ea în Persoana Duhului Sfânt, care este Hristos, venind jos să locuiască în ea. Omul trebuie să se pocăiască; trebuie să fie botezat în apă în Numele Lui, ca să arate cui îi aparține. Apoi trebuie să fie curățat prin Sângele lui Isus, pentru ca în final, Focul sfânt și Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să coboare și să ardă toată dorința de păcat, toată natura lumii. De aceea cei ce păcătuiesc cu voia, după ce au primit cunoștința Adevărului, *„este cu neputință să fie înnoiți iarăși.”* *„Un om care este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește (nu poate păcătui).”* Nu există nici o cale ca el să păcătuiască. Cum ar putea fi în același timp și păcătos și răscumpărat? Cum aș putea fi în același timp în magazinul de amanet, și în afara magazinului de amanet? Vedeți? Oh, El ne-a răscumpărat prin Sângele Său; ne-a curățat prin Duhul Său și apoi vine să locuiască în noi, Biserica. Nu într-o denominațiune, ci în Biserica Sa.

Fiți atenți, în timp ce vorbim despre Locul în care vom locui. Pocăința de dinainte de potop a adus botezul cu apă. Apoi a venit Hristos și Și-a vărsat Sângele peste pământ ca să-l curețe și să-l pretindă. Ce va urma? Nimicirea lumii de acum, a păcatului care este în cerurile de sus și care vine de la „domnul puterii văzduhului”. El este acela care îndepărtează binecuvântările lui Dumnezeu, și tot de la el vin tunetele, fulgerele, trăsnetele și fiecare lucru lovește pământul: grindina, gheața, ploile torențiale, uraganele, furtunile. Toate acestea vin de sus, de la Satan care este domnul puterii văzduhului.

După cum am spus și mai înainte, Satan a vrut să-l dea pământul în dar lui Isus, fără ca El să-L cumpere. În felul acesta ar mai fi avut pretenții asupra lui, dar Isus l-a cumpărat prin vărsarea propriului Său Sânge, care a curs pe el, aducându-l astfel

Înapoi la Proprietarul de drept. Înțelegeți? Așa ne-a cumpărat El pe noi, Biserica, prin Sângele Lui, iar botezul cu Foc vine și curăță și pământul de toți germenii, de toate slăbiciunile, de boli, ca să-l pregătească pentru Dumnezeu, ca El să locuiască pe Noul Pământ în Împărăția măreață care vine. Vedeți, El răscumpără pământul în același fel în care răscumpără poporul Lui. În planul Său de răscumpărare totul este la fel, pentru că El este un Dumnezeu neschimbător și rămâne întotdeauna Același în planurile Sale.

După cum v-am spus mai înainte, Dumnezeu nu Se poate schimba, de aceea de fiecare dată S-a arătat ca fiind Același.

Lucrul acesta ne este arătat prin Noe, profetul, care a fost trimis cu primul Său mesaj, în lumea antediluviană.

Ieri am vorbit cu un frate iubit care este aici și care spunea:

„Frate Branham, ai spus un lucru care m-a izbit întotdeauna.”

„Care este acela, frate?” l-am întrebat.

„Ai vorbit despre un grup mic care va fi salvat în zilele Venirii.” Și noi am vorbit despre ceea ce a spus Isus: „...*strâmtă este poarta, îngustă este calea, și puțini sunt cei care o află.*” (Matei 7.14). Observați că Biblia spune: „*Cum a fost în zilele lui Noe (când au fost salvate din ape opt suflete) tot așa va fi și la Venire.*” (Luca 17.26+30).

„Gândește-te că acolo au fost salvate doar opt suflete!” a spus el, dar eu i-am răspuns: „Tu ai prins numai jumătate din tablou.”

De fapt, Noe este un simbol al rămășiței care este trecută prin necaz, nu grupul strămutat. În schimb, Enoh, un om, a mers în Răpire înainte de venirea potopului, arătând că Biserica nu va trece prin necazul cel mare. Enoh a fost schimbat: un om! Oh, biserica poate fi în număr mare, dar Mireasa va fi un grup foarte mic. Comparați opt cu unul. Mireasa va fi de opt ori mai puțină decât biserica.

„Și dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce va fi cu cel nelegiuit și cel păcătos,” cu cei care știu că trebuie să facă binele și totuși merg înainte și fac aceasta oricum? Cum vor sta în fața Lui cei care urmează regulile denominațiunii în locul Cuvântului, cu cei care se numesc creștini și au pretenția că poartă Numele lui Hristos?

Da, Noe este un tip desăvârșit spre cei care trec prin necaz. Amintiți-vă că atunci când Noe a ieșit din corabie, Ham era cu el. Păcatul era încă acolo. Vedeți, păcatul a trecut dincolo prin corabie. Necredința și îndoiala au trecut cu corabia peste judecată, dar Enoh a plecat mai sus decât corabia; s-a dus în prezența lui Dumnezeu. Noe a trecut peste necaz și a ieșit din corabie, dar păcatul era încă cu el, un simbol spre starea lumii în timpul Mileniului.

Mileniul nu este sfârșitul. Mileniul este încă o perioadă de timp, dar pe Pământul nou nu va mai fi timp. Acesta este adevărul, iar noi vom ajunge și la aceasta puțin mai târziu.

Vedeți, Pământul răscumpărat merge înapoi la Proprietarul său original. El l-a luat de la Satan. L-a câștigat; l-a luat de la Satan exact așa cum v-a luat și pe voi din mâinile Satanei, așa cum a luat-o pe femeia de la fântână. Acolo era și preotul, care se gândea că este cu Dumnezeu, dar în el nu avea nimic. Înțelegeți?

Mi-ar plăcea să vă desenez aceasta, fiindcă doresc să fie bine înțeles. Fiți atenți! (fratele Branham face un desen pe tablă).

Acesta este Dumnezeu; Dumnezeul cel veșnic. El n-a avut niciodată început și nu este altul în afară de El. Dar în Dumnezeu sunt calități sau atribute. Aceasta de aici reprezintă Cuvântul; Cuvântul lui Dumnezeu care S-a făcut trup și a locuit printre noi în persoana lui Isus. Aici o desenăm pe femeia de la fântână, iar individul de aici este preotul, fariseul. Tot ce este desenat pe tablă cu culoare deschisă înseamnă har, salvare.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”

Sunt trei etape: la început era un atribut, o însușire în Dumnezeu. Apoi El S-a gândit să fie Om și acest gând s-a materializat în Isus. Dacă voi veți fi vreodată Acolo, înseamnă că ați fost cu El atunci, pentru că există numai Unul singur care are Viața veșnică și Acesta este Dumnezeu, iar tu trebuia să fii o parte din Dumnezeu de la început. Dar nu tu ești cel ce face alegerea aici jos, ci El v-a ales: *„Toți pe care Mi i-a dat Tatăl, vor ajunge la Mine...”* (Ioan 6. 37).

Priviți-l acum pe acest preot. Trecutul lui, alegerea lui este păcătoasă. Aici jos este iadul.

Porțiunea aceasta mică, de culoarea tablei, reprezintă neprihănirea lui. El era preot; era un om onorabil. Lucrul acesta este reprezentat aici. Trebuia să fie un om bun, fiindcă altfel nu ar fi putut să fie preot. Dar vedeți cum a obținut el aceasta? Prin învățătura intelectuală.

Femeia aceasta mică, de aici, era o prostituată, era murdară, dar înăuntrul ei era un pic de înțelegere: *„Știu că are să vină Mesia...”* Vedeți? Vedeți, aceasta era acolo.

Fiți atenți! Când a venit Isus și a manifestat Cuvântul, pentru că Cuvântul i-a descoperit gândurile inimii, așa cum scrie în Evrei 4.12. *„Cuvântul era un deosebit al gândurilor inimii,”* iar El a venit ca Fiu al omului, ca Profet. Și ce s-a

Întâmplat? Preotul, care avea numai o învățătură intelectuală, a spus: „El are drac!”, pentru că așa învăța denomițațiunea lui. Ce a dovedit aceasta? Că el nu a avut nici o reprezentare și din cauza aceasta învățătura pe care o avea l-a orbit.

Dar micuța femeie nu a avut ce să prezinte pentru că era cât se poate de murdară; era păcătoasă. Dar observați, în interiorul ei avea o reprezentare. Vedeți? Femeia era în așteptarea materializării acelei descoperiri, iar când El i-a zis:

„Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici!” ea l-a răspuns: *„N-am bărbat.”*

„Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”

„Doamne,” l-a zis femeia, *„văd că ești Proroc!”* (Ea nu a zis: „Ești un Beelzebul!”) Și a continuat: *„Știu că are să vină Mesia (căruia l se zice Hristos!); când are să vină El, are să ne spună toate lucrurile.”*

El i-a zis: „Eu sunt Acela.” (Ioan 4.16-26).

Nu mai era îndoială. Voi nu trebuia să-i explicați. Ea a văzut, a crezut și a plecat imediat. De ce? Ce a făcut aceasta pentru ea? A răscumpărat-o.

Priviți! El a venit ca să fie Răscumpărător, este adevărat? („Amin”) Ce înseamnă cuvântul „a răscumpăra”? „A aduce înapoi.” De ce nu l-a luat pe preot? Pentru că el nu a fost niciodată acolo sus. Înțelegeți? El nu avea nici o reprezentare.

El a venit să răscumpere ce era căzut. Căderea a făcut ca această femeie să fie murdărită, dar Dumnezeu o avea în gândirea Lui înainte de întemeierea lumii, de aceea a venit să o curețe. Vedeți? Ea avea Viață veșnică. Vedeți?

Dar preotul? Ce a făcut știința lui intelectuală cu el? L-a trimis la destinația lui de mai dinainte. El nu a avut nimic altceva decât o învățătură intelectuală.

Acum ascultă, prietene! Dacă tot ce ai este numai o învățătură intelectuală, înseamnă că ai ceva diferit și nu vei putea fi niciodată în stare să obții Aceasta fără să ai reprezentare. Motivul pentru care veniți din Est și din Vest, din Nord și din Sud, este că Cuvântul Său viu, este manifestat.

Observați cum El Și-a făcut încă de la început cunoscută calea prin profeții Săi, și Dumnezeu nu a schimbat aceasta niciodată.

(Porțiune goală pe bandă)... salvarea. Dumnezeu l-a făcut pe om neprihănit, l-a sfințit, a trimis Duhul Sfânt și Focul Său și a ars tot păcatul din el, și a locuit El Însuși în el.

El face la fel cu Pământul pe care îl va răscumpăra pe aceeași cale. El s-a pocăit și a fost botezat prin apa potopului... prin Noe, apoi a venit Isus, l-a sfințit prin stropirea cu Sângele Său, pretinzându-l, iar înainte ca să vină pe noul Pământ îl va curăța prin botezul cu Focul sfânt, care va îndepărta fiecare diavol, fiecare microb, fiecare boală, orice lucru care există pe el și îl înnoiește. „*Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou.*” (Apocalipsa 21.1).

Voi ați devenit o persoană nouă. Amin. Nu mai sunteți aceeași ființă veche care atunci când aderă la o biserică, nu face decât să pună un petic nou la o haină veche sau încearcă să deschidă o pagină nouă, ci sunteți un om complet nou, nou-nouț. Dumnezeu ia omul vechi și-l arde complet cu Duhul Sfânt și cu Foc, apoi vine El Însuși, trimite jos reprezentarea ta. „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl Meu.*” și: „*Tot ce Mi-a dat Tatăl Meu va veni la Mine.*” (Ioan 6.44+37). Puteți vedea aceasta? („Amin”) Este același plan, aceeași cale.

Satan va fi luat de pe pământ exact așa cum a fost luat de la voi. El nu mai poate

să vă oprească; poate ispiți, dar nu poate să obțină un creștin născut din nou, pentru că Dumnezeu l-a văzut înainte de întemeierea lumii și l-a trimis pe Isus să îl răscumpere, iar Sângele Său vorbește pentru el. Cum poate păcătui când nu poate fi văzut nici chiar de Dumnezeu? Nu mai poate... Singurul lucru pe care îl poate auzi El, este vocea ta și vede Reprezentarea ta. Amin. Acesta este adevărul. Vedeți?

Pământul este salvat prin aceeași mijlocire pentru că este una din atributele Sale, la fel ca voi. Încă de la început, Dumnezeu avea în gândirea Sa să aibă o lume proprie; să stea pe un Tron; să fie Împărat; să fie Răscumpărător, să fie Vindecător, acestea fiind atributele Lui, așa cum le aveți și voi pe ale voastre.

Eu nu pot spune: „stâlp” dacă nu mă gândesc la un stâlp. Nu pot spune „omt” dacă nu mă gândesc la un om. Și când mă gândesc la un om, spun „om.” Gândirea este atributul meu și expresia este cuvântul. Vedeți?

Cum a putut spune Isaia: *„Fecioara va rămâne însărcinată?”* Ce este un gând?

Poate că mulți dintre voi vă întrebați cum se manifestă darul deosebirii. Am să vă spun. Vedeți, eu spun un cuvânt, dar nu este gândul meu deoarece nu știu ce voi spune, nu cunosc acel gând. Cum aș putea să știu cine sunteți sau ce ați făcut acum zece ani, dacă nu vă cunosc? Cum pot să vă spun ce veți face peste zece ani, dacă nu v-am văzut niciodată în viață? Cum pot cunoaște viitorul? Acesta este gândul Altcuiva. Vedeți?

„Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus.” (Filipeni 2.5). Este gândul Lui în voi? Vedeți, atunci aceasta nu este gândirea voastră, ci este gândirea Lui, prin voi. Astfel, voi nu o să exprimați propriile voastre cuvinte, ci exprimați Cuvintele Lui.

Acesta este motivul pentru care frații devin de multe ori confuzi, în tălmăcirea

limbilor și a lucrurilor. Vedeți, ei spun lucruri care nu sunt adevărate și nu-și dau seama că acesta-i Satan. Voi ziceți: „În grădina lui Dumnezeu?” Așteptați până când terminăm, să vedem dacă este așa sau nu. Neghina și grâul cresc în același ogor și ambele au parte de același soare și de aceeași ploaie. Vedeți?

„Dacă printre voi va fi unul care este profet, Eu, Domnul îi voi vorbi. Și dacă ceea ce spune el se împlinește, Acela sunt Eu.” Înțelegeți? De ce? Pentru că „el nu-și exprimă propriile gânduri, ci exprimă gândurile Mele, atributele Mele despre lucrurile care trebuie să vină, și Eu voi folosi gura lui ca să le exprim prin ea. Și după ce el le-a spus, ele trebuie să se împlinească. *„Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va da greș niciodată.”* (Matei 24.35).

Isaia a spus: *„Fecioara va rămâne însărcinată și va naște.”* (Isaia 7.14). Aceasta o stabilește. Vedeți, ea a zămislit pentru că a vorbit El și Dumnezeu va face întotdeauna tot ce a spus.

Oh, toate manifestările Lui sunt făcute cunoscute prin profeții Săi, deoarece acestea sunt atributele Lui, a gândurilor Lui exprimate.

Noi avem aici această micuță femeie care este unul din atributele Lui. Înțelegeți?

Acolo era preotul care reprezenta Lumina. El a învățat că sfințenia era dreaptă; învățat că acolo era o Lege a lui Dumnezeu. El a învățat toate aceste lucruri printr-o concepție intelectuală. El era născut pe linia corectă, căci era levit, dar cunoștea aceasta numai printr-o concepție intelectuală. Și când Lumina orei... Vedeți, el a învățat aceasta, prin ce s-a întâmplat, nu ce se întâmpla; ce s-a întâmplat! Și când a aflat ce se întâmpla, denotațiunea lui nu a spus nimic despre aceasta, de aceea el nu avea reprezentare despre Aceasta.

În acel timp, Răscumpărătorul era deja pe pământ ca să îi răscumpere atributele lui Dumnezeu, iar femeia L-a primit. Ea nu și-a pus niciodată întrebări cu privire la

El, ci a spus simplu: „*Când va veni Mesia, El va face aceste lucruri,*” și aceasta a stabilit-o. Ea nu și-a mai pus întrebări, ci a plecat imediat să le spună și celorlalți despre El: „*Veniți să vedeți pe Cine am găsit eu!*”

Prin aceste procese, El ne curăță ca să putem fi Templul în care să poată locui. Care procese? Neprihănirea, sfințirea și botezul cu Duhul Sfânt și cu Foc. Aceasta face curățirea templului nostru.

Tot așa este și cu Pământul. Astfel, cadrul lumii vechi nu s-a distrus prin apă când aceasta a fost spălată; cadrul planetei, vechiul cadru, noroiul, materia pe care a pus-o Dumnezeu pe pământ, nu a fost distrusă când a fost distrusă prima lume. Biblia a spus că a fost „distrusă,” dar niciodată nu a distrus cadrul. Aceasta a distrus numai păcatul și pe păcătoșii care erau pe pământ, dar lucrarea de bază a rămas.

Vedeți voi, bapțiștii și metodiștii nu rezolvă totul prin neprihănire, fiindcă nu este suficientă doar credința și botezul. Voi vă rătăciți înapoi la lucrurile lumii, vă scurțați părul, purtați pantaloni scurți și multe altele. Vedeți, acolo nu s-a întâmplat încă nimic. V-ați uitat doar înapoi și ați văzut că ați făcut-o greșit.

Ce a făcut neprihănirea pentru lume? Aproape nimic, pentru că răul a început să crească din nou, cu tot atâta păcat ca înainte. Aceasta este calea omului care se oprește doar la neprihănire: el nu ajunge prea departe doar cu ea.

Lucrul acesta ar trebui să fie văzut și de marele evanghelist Billy Graham care a spus: „Eu merg într-un loc și am treizeci de mii de convertiți, iar când mă întorc peste un an, nu mai găsesc nici treizeci.”

Vedeți cât de departe au mers acei oameni? Desigur, cei mai mulți sau câțiva din ei, se pocăiesc, dar aceasta nu i-a ajutat prea mult dacă nu au mers mai departe, iar dovada este aici.

Acum fiți atenți! Așa cum Pământul nu a fost distrus de apa potopului, ci doar spălat, lumea veche a primit botezul cu apă, tot așa se va întâmpla când va veni focul: va arde doar păcatul. Înțelegeți? Focul care va veni nu va distruge Pământul (planeta), ci doar păcatul care este pe el.

Fiți atenți, voi, cei care studiați Biblia, și în special doctorul Dale, care mă privește. Observați, că în 2Petru 3, el folosește cuvântul „lume.” Cuvântul grecesc este „cosmos” și înseamnă „sistemul, ordinea lumii”: „...În ziua aceea, pământul cu tot ce este pe el, va arde.” (v. 10). Vedeți? Aceasta nu înseamnă că va trece planeta Pământ, ci lumea, cosmosul, adică politica, păcătoșii, sistemele, păcatul, bolile, germenii, adică tot ce este rău. Fiecare lucru care odată...

Dumnezeu a clătinat pământul, dar de data aceasta va clătina cerurile și pământul. „El va clătina pământul.” Desigur. „Apoi va clătina cerurile.” Vedeți? Dar noi primim o Împărăție care nu se poate clătina pentru că este veșnică. Priviți cum face El aceasta.

Observați ce spune Petru aici: „...trupurile cerești se vor topi de căldură mare și pământul cu tot ce este pe el, va arde,” dar nu Planeta, ci lucrurile de pe ea: lucrurile făcute de om, politicienii și schemele lor, denumiri, toate vor trece fiind arse prin foc.

Cerurile vor trece cu mare trosnet...” Ați observat ce scrie aici? „Cerurile vor trece cu mare trosnet...” Fiți atenți! Tot pământul va arde, iar gazele care sunt în el se vor aprinde și vor exploda. Lucrul acesta îl spune Biblia. Petru spune aici: *Cerurile și pământul vor trece cu trosnet puternic...”*

Oh, Doamne, va fi o explozie atât de puternică, încât va distruge orice boală, orice spin și orice pălămidă. Tot ceea ce trebuie să ardă, va arde. Gândiți-vă că acesta nu va fi doar un foc natural, ci este un Foc sfânt care îl va îndepărta pe Satan, demonii și pe toți ai lui, pe toți diavolii. „Cerurile și pământul, vor trece...” Amin. El va ucide toți germenii, toate insectele, toată viața naturală de pe pământ și din

jurul lui; chiar și apa va exploda. Gândiți-vă ce explozie puternică va fi! Se va auzi „*un trosnet.*”

Voi credeți că trosnetul care s-a auzit la Tucson, și care a zguduit zona din jurul lui, când El a deschis Pecețile, și despre care s-a vorbit mult, a fost ceva, dar așteptați până când pământul acesta își va primi botezul lui cu foc!

Voi știți că atunci când un om primește botezul cu Foc, în jurul lui este multă gălăgie. Unii cred că este o rușine să-i auzi pe oameni strigând și plângând așa, dar așteptați până când pământul acesta își va primi botezul lui cu foc. Aceasta va explica totul. Da.

Apa va exploda pentru că așa spune Biblia în Apocalipsa 21.1: „...și marea nu mai era,” a explodat. Această explozie va schimba înfățișarea întregului Pământ. Apa va exploda și se va descompune în elementele de bază. Totul, de la suprafață până la sute de metri adâncime, va fi pur și simplu dezintegrat. Gazele care sunt acum în pământ și cele din atmosferă, despre care ei spun că rachetele nu pot trece prin ele, o mare sferă, toate vor arde. Urgia sfântă a lui Dumnezeu va veni asupra lui, vedeți, și-l va curăța, îi va schimba întreaga suprafață.

Poate că mulți dintre voi vreți să vă notați cuvântul grecesc pentru „pass away” adică „a trece.” El vine din cuvântul... să-l caut... Eu mă gândeam: „Cum va trece pământul și totuși noi vom locui pe el?” Da, pentru cei care vor să-l noteze, am să-l spun literă cu literă pentru că nu știu să-l pronunț: „p-a-r-e-r-e-c-h-o-m-i-a”. Eu nu știu cum se pronunță.

V-am mai spus că atunci când mă atinge inspirația pentru ceva, merg înapoi să găsesc cuvântul.

Cuvântul acesta nici nu pot să-l pronunț, dar Dumnezeu m-a ajutat să înțeleg ce înseamnă. Eu am cercetat însemnătatea acestui cuvânt și am aflat-o. Înțelegeți?

Am aflat-o.

Astfel, cuvântul „a trece” din expresia: „*Cerurile și pământul vor trece*” înseamnă „a trece dintr-o formă în alta”. Nu înseamnă „anihilare, distrugere,” așa cum înseamnă cuvântul englez: „pass away - anihilare, nimicire.” Cuvântul ebraic și grecesc folosit aici, nu înseamnă „nimicire,” ci înseamnă „a trece dintr-o formă în alta,” sau „într-o altă stare.”

Dacă ați observat, Pavel folosește aici același cuvânt, dacă vreți, puteți să-l citim acum. Notați-l și puteți să-l citiți și mai târziu. Este vorba de Tit 3.5. („*El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin **înnoirea** făcută de Duhul Sfânt*”). Aici, Pavel folosește același cuvânt în legătură cu „înnoirea omului” și arată că acel om a trecut dintr-o stare păcătoasă la starea de om sfânt. Deci el nu a fost distrus, anihilat, ci schimbat. Când un om este schimbat, nu este distrus, ci este doar o persoană schimbată; a fost schimbat din ceea ce a fost în ceea ce este, nu nimic.

Isus a folosit același cuvânt în Matei 19.28: „...*Veți ședea cu Mine în Împărăția Tatălui Meu, la înnoirea (schimbarea) tuturor lucrurilor...*” Vedeți? Este vorba de schimbare. Voi și pământul veți fi schimbați.

El a folosit același cuvânt. A folosit același cuvânt și când a zis despre măgăruș: „*dezlegați-lși aduceți-l la Mine.*” (Luca 19.30b) și la învierea lui Lazăr: „*Dezlegați-l! „Schimbați-l!”, pentru că era legat,și lăsați-l să meargă!*” (Ioan 11.44b).

Ce înseamnă aceasta? Că Pământul va fi dezlegat din strânsoarea Satanei. Va fi dezlegat de politică; va fi dezlegat de sistemele religioase denominaționale, ca să fie folosit pentru Împărăția lui Dumnezeu care va fi instaurată aici pe Pământ. Dar cât timp este în mâinile Satanei, Satan este domnitorul lui; este sub stăpânirea lui; i-a aparținut, dar acum a fost răscumpărat de Hristos.

Odată eu eram proprietatea Satanei, dar nu mai sunt. Femeia de la fântână era odată proprietatea lui, dar acum nu mai este. Vedeți, El a venit să ne dezlege din strânsoarea Satanei. El a dezlegat legătura păcatului, a Satanei, de pe viața mea și de pe viața ta, iar acum nu mai suntem ai lui.

Voi m-ați auzit de multe ori spunând în rugăciune: „Satan, ia-ți mâna de pe proprietatea lui Dumnezeu!” Vedeți? Amin. Aveți credință și pretindeți ce este al vostru! Este dreptul vostru. „Ia-ți mâinile de pe ea! Ia-ți mâinile de pe el!” Vedeți, credința va face aceasta. Oh, Doamne! Dar prin aceasta, omul nu va fi distrus, ci Satan este obligat să-și ia mâinile de pe el, să-l dezlege și să-l lase să meargă. Totul va trece; totul se schimbă.

Pământul se va schimba; politica se va schimba; religiile se vor schimba; denomițiile vor trece, politica va trece și va fi stabilită Împărăția lui Dumnezeu.

În Apocalipsa 6.14, citim: *„Cerul s-a strâns ca o carte de piele, pe care o faci sul.”* Biblia spune că *„Cerul s-a strâns ca o carte de piele pe care o faci sul.”*

Isus a spus că *„Cerul și pământul vor trece...”* (Matei 24.35). Cu alte cuvinte: *„Cerul și pământul se vor schimba.”* Vedeți, aici este folosit din nou același cuvânt ca mai sus.

Pământul nu va fi nimicuit pentru că în Apocalipsa 21.2-24, Ioan a văzut Noul Ierusalim coborându-se din cer de la Dumnezeu și așezându-se pe acest pământ. Aceasta înseamnă că Pământul nu va fi distrus, ci vor fi schimbate doar sistemele.

Daniel a văzut același lucru. O piatră s-a desprins din munte fără ajutorul vreunei mâini, a lovit lumea și „chipul” sistemelor a fost sfărâmat și a devenit ca pleava care este spulberată vara de vânt. *„Dar piatra, care sfărâmase chipul, s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.”* (Daniel 2).

În Apocalipsa 21.24 scrie că „...împărații Noului Pământ își vor aduce cinstea și slava lor în ea.” Noul Ierusalim este așezat pe Pământ, ceea ce înseamnă că Pământul este doar schimbat.

Tu ești același om, ai aceeași înfățișare pe care ai avut-o când te-a chemat Dumnezeu; sunteți același bărbat și aceeași femeie, dar a avut loc o înnoire. Viața veche s-a dus; dorințele vechi au trecut. Dacă înainte obișnuiai să bei, să te enervezi, să înjuri, să furi și să alergi în toate locurile imorale, acum toate aceste lucruri au murit pentru tine. Vedeți? Înainte erai o unealtă a Satanei, dar acum ești răscumpărat.

Tot așa va fi și cu Pământul. El va fi răscumpărat pe aceeași cale: *Un cer nou și un pământ nou...*”

Este la fel ca și cu tine, care acum „ești o creatură nouă.”

Cuvântul folosit în limba greacă este „o creație nouă.” Amin. „O creație nouă în același templu vechi.” Aleluia! Priviți acum ce se întâmplă aici. Glorios!

În Matei 5.5 scrie: „*Cei blânzi vor moșteni pământul.*” Cuvântul de aici nu se referă la un alt pământ, ci la același pământ. Dacă nu intervine altceva, voi încerca să vă arăt Planul Lui de răscumpărare. Botezul cu Foc al pământului va avea loc numai ca să-l curețe și să-l pregătească pentru cei blânzi ca ei să locuiască pe el. Oh! Înțelegeți?

Dumnezeu ne-a făcut creația Lui, ca să locuiască înăuntru, dar înainte ca El să poată locui în noi, trebuie să ne dea botezul Focului. Abia după aceea Duhul Sfânt vine și locuiește în noi. Când primești botezul cu Foc, Duhul Sfânt vine înăuntru. Cum? Așa cum a făcut-o întotdeauna: El arde tot ce este în contradicție cu Cuvântul. Vedeți? Dumnezeu nu poate accepta nimic în afară de Cuvânt, pentru că El este Cuvântul. Vedeți? Vedeți? Vedeți?

Zilele trecute am vorbit despre dovada Duhului Sfânt. Dovada că ai Duhul Sfânt este că poți primi Cuvântul, nu un sistem, și ai o înțelegere clară. De unde știi că ai înțeles bine Cuvântul? Priviți cum se adeverește Singur.

Voi ziceți: „Am văzut că acela face aceasta sau cealaltă.” Oh, da, neghina trăiește în același ogor și se hrănește la fel. Vedeți?

Dar trebuie să fie întregul Cuvânt. Ca să fii Mireasă, trebuie să fii o parte din El, iar El este Cuvântul. Vedeți? Și care parte din El este Mireasa? Cuvântul făgăduit pentru această zi. Mireasa trebuie să fie o parte din El. Ați reținut? Să nu pierdeți aceasta! El face din ea locul potrivit în care să locuiască în veșnicie.

Dar Mileniul, Împărăția de o mie de ani, nu este noul Pământ. Vedeți, domnia Mileniului este o domnie diferită. Noi intrăm în ea, dar Mileniul nu este cerul și pământul nou. Nu, nu! Acesta este numai un loc de odihnă, o perioadă de odihnă, nu cerul și pământul nou, pentru că dacă observați, acolo mai sunt lucruri care nu vor putea intra pe noul Pământ. Mileniul este un tip spre ziua a șaptea din vechime, din Eden, care a urmat după ce El a creat lumea. În ziua a șaptea, El S-a odihnit în Eden la fel cum o va face în Mileniu.

Lumea are aproape șase mii de ani și la fiecare două mii de ani a urmat o distrugere. Înțelegeți?

După primii două mii de ani a venit potopul și a botezat pământul. Cu ce? Cu apă. După următorii două mii de ani a venit Isus să sfințească Pământul cu Sângele Său, ca să-l poată numi al Lui. Bine.

Acum, „*Eu Mă voi întoarce*” ca Împărat cu Împărăteasa Lui, și în următorii două mii de ani (ce va face El?) vine și dă perioada Lui de odihnă, iar după aceea îl arde și-l pretinde pentru ai Lui; și ai Lui vor locui din nou pe pământ.

Mileniul nu este Lumea desăvârșită, ci este un tip pentru ziua a șaptea. Apoi vine judecata de la Tronul alb. Vedeți, mai urmează încă o judecată. În Mileniu noi vom fi încă în timp, acesta este o zi, o mie de ani. Să nu confundați Mileniul cu noul Pământ, pentru că nu este noul Pământ.

Simt că cineva ar vrea să mă întrebe: „Frate Branham, ce vrei să spui? Tu ai ieșit deja din numărul tău desăvârșit; ai trecut de șapte. Ce vei face acum, pentru că ești un adept al harului!” Așa este și cred că și Dumnezeu face la fel.

Fiți atenți și notați-vă! „Tu ai ieșit din dimensiunea tipică. Unde vei ajunge dacă pui ceva dincolo de ziua a șaptea? Încotro vei merge acum?”

Bine. Vreau să vă fac atenți la ceva. De fapt eu nu ies afară din dimensiunea tipică. Nu! Ci am aici în Scriptură un alt verset. Nu uitați că toate aceste versete au fost date ca să se împlinească, fiecare iotă a Scripturii. Amin.

Voi ziceți: „Bine, frate Branham, dar tu te referi la ceva ce iese din ziua a șaptea, Sabatul!”

După ce a făcut Pământul în șase zile, Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea. În aceste versete este o referire la timp, dar eu v-am spus deja că noi devenim veșnici.

„Acum ce vrei să spui, căci ai ieșit din modelul tău, deși ai spus că vorbești pe baza lor.” Nu, nu le-am terminat. Haideți să vedem dacă le-am terminat.

Pentru aceasta vom deschide la Levitic, capitolul 23. Aș vrea să vă notați din Levitic, locul de unde am citit duminica trecută. Versetul acesta mi-a trezit chiar acum un gând: Levitic 23.26.

Gândiți-vă că sunt șapte zile de sărbătoare. Sărbătoarea Trâmbițelor, sărbătoarea Corturilor, sărbătoarea Snopului legănat și așa mai departe. Toate aceste șapte sărbători mari reprezintă un tip pentru cele șapte epoci ale Bisericii. Amintiți-vă, câte Sabate erau între aceste sărbători? Șapte. Între Rusalii și Trâmbițe erau șapte Sabate, care erau cele șapte epoci ale Bisericii. Erau șapte zile de sărbătoare, care reprezintă cele Șapte Epoci ale Bisericii. Țineți numeralele voastre în funcțiune.

Voi ziceți: „Bine, frate Branham, dar le-ai terminat. Le ai pe cele șapte.” Haideti să luăm ultima sărbătoare: sărbătoarea Corturilor. Începem de la versetul 36:

„Timp de șapte zile, să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. A opta zi să aveți o adunare sfântă (acolo este un alt timp de sărbătoare care vine) și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc; aceasta să fie o adunare de sărbătoare: să nu faceți nici o lucrare de slugă în timpul ei.”

Aici noi avem o „a opta zi”. Există numai șapte zile, dar aici vorbim despre „a opta zi,” când are loc o adunare sfântă. Observați? *„Să nu faceți nici o lucrare de slugă în ea!”* Ce este ziua a opta? Întoarcerea la ziua întâi. Ea vorbește despre veșnicie, care se rotește în jur fără un loc de oprire. Puteți vedea aceasta? („Amin”)

Observați ce se întâmplă în ziua a opta. După ultima zi de sărbătoare, după ziua de sărbătoare a corturilor, după ultima epocă a Bisericii, după completarea celor șapte zile de pe pământ, după Mileniu, va avea loc această adunare sfântă.

Gândiți-vă că aceasta este sărbătoarea Corturilor. „Cortul” este „un loc de adunare.” Amin. Unde? În Mileniu? Biblia spune că în Mileniu oamenii vor zidi case și le vor locui.

Dar pe Pământul nou? El a plecat deja și a pregătit locul. Acesta este construit. Înseamnă că noi nu mai avem nimic de construit Acolo. Amin. El este veșnic. Oh, eu iubesc cu adevărat acest Cuvânt! Doamne! O adunare sfântă, ziua a opta. În

ziua a opta, care este de fapt ziua întâi, va avea loc o adunare sfântă.

Observați! Cele șapte zile au legătură doar cu vechea creațiune, timpul lumii. Mileniul, ziua a șaptea, este ziua de odihnă. Astfel, așa cum Dumnezeu a lucrat șase zile și S-a odihnit în ziua a șaptea, și Biserica lucrează tot șase zile și se odihnește în ziua a șaptea, dar voi încă sunteți în elementul timp. Eu nu vorbesc despre veșnicie. Vedeți? Nu este nimic ca ziua a opta când veți merge din nou la prima zi. Înțelegeți? La ziua întâia.

Sabatul vorbește de legea veche care trebuia să treacă. După cum am mai spus, Sabatul a trecut sau mai bine zis, a fost înlocuit; nu s-a distrus ci a trecut doar de la legea veche, de la ținerea unei zile a săptămânii.

În Isaia 28.10-12 scrie: *„Căci dă învățătură peste învățătură...poruncă peste poruncă... puțin aici, puțin acolo. – Țineți strâns de ceea ce este bun. „Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul.”* Vedeți?

Voi intrați în Viață, nu ținând o zi sau umbre. Pavel le-a spus galatenilor: *„Voi păziți zile, luni, vremuri și ani. Mă tem să nu mă fi ostenit degeaba pentru voi.”* Vedeți, voi nu ați intrat în anumite zile și porunci, ci ați trecut de la moarte la viață veșnică. Nu la zile și vremi. Voi ați trecut în veșnicie. Aceasta este adunarea aceea sfântă. Desigur.

Ce este cu cele șapte zile? Cum am mai spus, se vor schimba în altceva. Ziua a opta este în legătură cu noua zidire. Ziua a opta nu este în legătură cu vechea zidire, ci cu cea nouă, pentru că Domnul nostru a înviat din morți în ziua a opta. Acolo, în noul cămin este o adunare sfântă și nu se mai amintește nimic de Sabat, de sărbătoarea Corturilor și de Rusalii. Isus a înviat din morți în ziua a opta, pentru neprihănirea noastră. După cele șapte Sabate sau șapte zile, șapte epoci ale Bisericii, vine din nou ziua a opta, când are loc o adunare sfântă; ziua a opta fiind de fapt ziua întâia, în care a înviat Isus din morți.

Vedeți, voi ați trecut prin timp și ați ajuns iarăși în veșnicie; nu prin ținerea de zile, Sabate, luni noi sau alte lucruri de felul acesta. Voi ați trecut, v-ați schimbat forma, nu nimiciți. Glorie! „...ați trecut de la moarte la viață veșnică.” (Ioan 5.24). Oh, ce lucruri mari ne învață Biblia! Vedeți, este vorba de o trecere dintr-o formă în alta.

Bine. Vechiul Sabat a trecut, iar Isus a înviat în ziua a opta. Aceasta a fost o zi solemnă, o zi sfântă. Nu este o zi obișnuită, pentru că timpul s-a dus. Aceasta a trecut în veșnicie. Vedeți, ziua a opta este ziua întâia.

Veșnicia este ca un cerc; nu are nici un colț. Într-un cerc perfect nu veți găsi niciun punct de oprire, ci veți merge și veți merge numai înainte. Mie nu-mi pasă cât de departe mergeți, căci veți călători în formă de cerc, pe pământ și dincolo de pământ. Veți tot merge...

.....

...Toate lucrurile care au fost create aici jos, sunt pervertite. Ele nu au fost create de Satan ci pervertite de el, iar când va bate marele clopot de aur și Trâmbița va răsună, vor cădea afară.

În Eden, când omul a fost pus pe pământ și a căzut, a fost vărsat sângele unui miel care vorbea despre marele Miel care va veni să-Și verse Sângele. Calvarul a ridicat crucea care a făcut o legătură pentru cei din Vechiul Testament care erau neprihăniți și priveau după promisiune. În această dimensiune nouă, la venirea Domnului pe Noul Pământ, frânghia salvării, Sângele, puterea de răscumpărare despre care vorbesc și prin care au fost răscumpărați și omul și pământul, se va ridica din nou în veșnicie; iar iazul de foc va arde tot ce este necredincios și nu este rânduit pentru Viață. Înțelegeți?

Observați! Isus, Împăratul veșnic al Împărăției veșnice, a înviat în ziua a opta pentru neprihănirea noastră, ca să fim botezați înăuntru la Viață veșnică. Nu șapte

zile; nu a avut nimic a face cu vreuna din zile. Ziua a opta vorbește despre o altă dimensiune, veșnică; despre un timp veșnic, Lumea de care vă vorbesc eu.

Priviți! După șapte Sabate sau în ziua a cincizecia, va veni iarăși o altă adunare sfântă. Ce s-a întâmplat? Duhul Sfânt S-a revărsat în ziua de Rusalii, în ziua a opta. Da, în ziua a opta a fost revărsarea. De la învierea Lui au trecut exact șapte Sabate. Vedeți, aceasta ar fi de șapte ori aceea din nou, aduce roata din nou înapoi la prima zi din săptămână, exact. Înțelegeți?

Acolo este adunarea voastră sfântă. Ea nu are nimic comun cu lucrurile firești, este dincolo de ele. Este în Împărăția lui Dumnezeu, cu cei hotărâți mai dinainte, care nu au avut niciodată un început, ci au Viață veșnică. Ea nu a început într-o anumită zi, așa cum nici voi nu ați fost salvați într-o anumită zi, ci ați fost întotdeauna salvați. Amin. Isus a venit doar ca să-și răscumpere proprietatea, dar voi ați fost salvați de la început pentru că ați avut Viață veșnică de la început.

Un păstrăv nu poate fi niciodată știucă sau mormoloc. El poate înota în aceeași apă cu ele, dar a fost păstrăv de la început. Năvodul n-a făcut decât să-l prindă, dar el a fost întotdeauna un păstrăv.

Acum noi suntem în afara dimensiunii, nu-i așa? Suntem exact în Scriptură. Aceasta a venit cincizeci de zile mai târziu.

A opta zi nu poate fi numărată în cadrul săptămânii. Vedeți, noi nu putem socoti o săptămână cu opt zile. Acest lucru nu este posibil pentru că săptămâna are numai șapte zile, iar duminica este prima zi din săptămână. Vedeți, voi numărați șapte și trebuie să vă întoarceți și să începeți de la început. Numărați șapte, apoi veniți înapoi și mergeți din nou acolo. Vedeți?

Noi am trăit prin toate aceste modele, dar când atingeți a opta zi, mergeți înainte în veșnicie. Voi nu veniți prin legi, ritualuri și porunci, ci veniți prin alegere. Amin!

(Fratele Branham bate de trei ori din palme). Acolo este o adevărată adunare sfântă! Vedeți?

Noi încheiem epoca a șaptea a bisericii, epoca pentecostală. Puteți vedea aceasta? Noi intrăm în acea adunare sfântă. Noi intrăm în veșnicia reală și desăvârșită unde este chemată Biserica; nu în vreo stațiune sau denominațiune, ci în veșnicie cu Împăratul lor veșnic. Vedeți? Noi nu avem încă aceasta, dar acolo nu vor mai fi aceste lucruri: nici zile, nici timp, ci vom trece în veșnicia din care am venit, pentru că am fost Acolo de la început. Vedeți?

Dacă aveți Viața veșnică, există o singură formă de Viață veșnică și aceasta este Dumnezeu, iar voi sunteți un atribut exprimat. Vedeți? Dacă nu sunteți, nu veți fi acolo. „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl...*” (Ioan 6.44). Vedeți? Toate lucrurile vechi vor trece, dar aceste Lucruri nu vor trece. Astfel, aceasta vorbește despre veșnicie. Duhul Sfânt este veșnic, iar voi sunteți în veșnicia în care ați fost tot timpul, iar acum recunoașteți doar ce s-a întâmplat.

Vedeți? Voi ați fost făcuți pentru un scop veșnic, deoarece erați manifestarea unui atribut care era în Dumnezeu, care S-a gândit la voi și v-a exprimat; El a făcut un pământ din care să vă scoată și să vă facă o ființă umană. Apoi a venit păcatul și a pervertit calea Lui, iar când ați venit voi, ați fost pierduți cu lumea. Ce a urmat? A venit El și v-a răscumpărat pe voi, atributul exprimat, și a răscumpărat și pământul în același fel. Planul Lui merge înainte. Înțelegeți? Oh, aleluia! Mă simt atât de bine când mă gândesc la ce ne este pus înainte!

În Efeseni 1.10, dacă vreți să vi-l notați, nu este numită un timp al harului, nici ziua a șaptea, ci de „*Plinătatea timpului.*” Când ajungem la „*plinătatea timpului,*” timpul a fost îndeplinit. După ce epoca a șaptea a bisericii s-a terminat, și aceasta este când nu mai este timp, intrați în veșnicie. Epoca lui Luther s-a terminat; epoca metodiștilor s-a terminat și la fel epoca pentecostalilor. Acum voi intrați, în ce? În veșnicie. Acolo nu mai sunt alți șapte, nu mai sunt alți trei sau altceva, ci sunteți în veșnicie, locul în care nu mai există timp, numere, perioade de timp sau altceva de felul acesta. Amin. Oh, Doamne! Acum

După ce se împlinește timpul și lumea este botezată cu foc, cu Focul sfânt din ceruri, tot păcatul este dus, îndepărtat. Vedeți? Tot păcatul este dus; toți microbii sunt duși, toți diavolii sunt duși; tot răul este dus. (În model acum). Ce face Dumnezeu atunci? Poate locui pe pământ pentru că tot păcatul este dus.

Este același lucru pe care îl face când vă dă botezul cu Duhul Sfânt și cu Foc. După ce face aceasta, El poate veni să locuiască în noi, iar noi putem sta în locurile cerești în Hristos Isus, pentru că suntem deja în El. Noi nu vom fi, ci suntem acum în Hristos Isus. Cum intrăm în El? Printr-un singur botez al Duhului Sfânt. „Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați în Hristos,” în care suntem acum. Nu „vom fi” în Hristos, ci „suntem” deja. El este marele Împărat spiritual peste duhul care este în noi, pentru că am fost în El de la început.

Vedeți, la început, Dumnezeu S-a gândit la voi și la alții, apoi s-a gândit despre El Însuși să fie tangibil. Acestea erau gândurile Lui. Vedeți? Astfel, El și-a exprimat gândurile prin Cuvânt, și a spus: „Să fie...” și a fost. „Să fie...” și a fost.

Apoi, după un timp El a încetat să mai spună: „Să fie...” pentru că oamenii au zis: „Să nu ne mai vorbească Dumnezeu.”

Atunci El a zis: „De acum am să le vorbesc printr-un profet.”

Și profetul a spus: „Va veni...” „Va veni...” și așa a fost exact așa. Ați înțeles?

„Plinătatea timpului” a venit după împlinirea timpului. După botezul lumii, păcatul dispare pentru că acest botez face din lumea aceasta un loc potrivit, fără boli, fără microbi, fără spini, fără moarte, fără îngrijorări, fără dureri de inimă, fără îmbătrânire, fără nimic rău, totul este drept; nimic firesc și pământesc, ci totul este veșnic.

Atunci este exprimat atributul Lui pentru că a fost de la început acolo. Acesta este ceea ce a gândit El. (Fratele Branham ilustrează pe tablă).

Ce s-a întâmplat apoi? El i-a așezat pe Adam și pe Eva pe pământ și le-a zis: „Înmulțiți-vă și umpleți pământul.” Trupurile voastre erau toate așezate aici, iar El ar fi trebuit să pronunțe doar Cuvântul și voi ați fi apărut. Acesta este felul în care a vrut El ca să facă aceasta, dar păcatul a venit și a întrerupt planul Său. Timpul se desfășoară înainte, în același fel.

Ce a făcut Isus? Dumnezeu a venit jos și S-a exprimat pe Sine Însuși în forma unui Om, o ființă umană, dându-Și viața pentru noi. Cel ce este Împăratul veșnicilor, S-a dat pe Sine Însuși ca să ne răscumpere pe noi. Înțelegeți?

Și când toate acestea s-au terminat, când lucrurile sunt așezate în starea de la început, Planul lui Dumnezeu este îndeplinit. Acolo vor fi din nou Împăratul veșnicilor și atributele Sale veșnice, exprimate în trupuri umane, exact pe calea pe care a hotărât-o la început; păcatul este luat deoparte și diavolul alungat; totul este făcut acum.

De ce face aceasta? Pentru că Pământul de acum nu poate fi un loc potrivit pentru cer. Priviți păcatul! El trebuie să fie curățat.

Nimeni, nicio persoană, bărbat sau femeie, băiat sau fată, mie nu-mi pasă cine este el, nu are voie să meargă la amvon sau să pretindă că este creștin dacă nu este umplut cu Duhul Sfânt. Voi nu aveți dreptul la Cina Domnului, la spălarea picioarelor sau la altceva, până nu sunteți curățați prin Focul Sfânt al lui Dumnezeu.

Nimeni nu are dreptul să predice până când nu se întâlnește cu Dumnezeu pe un pământ sfânt, ca Moise, care a stat înaintea Stâlpului de Foc, astfel încât să-și cunoască poziția. Înțelegeți?

Fiți atenți căci mergem mai departe. După botezul cu foc al lumii, toți microbii sunt duși, și face pământul un loc potrivit ca cerul să locuiască aici.

Aceasta arată că noi stăm acum în locurile cerești în Hristos Isus; am trecut din starea murdară, asemenea femeii de la fântână, și am devenit un atribut exprimat al lui Dumnezeu. „Acum noi suntem fiii lui Dumnezeu.” Nu vom fi, ci suntem! Suntem attributele gândirii lui Dumnezeu. Vedeți?

Voi ziceți: „Bine, dar uită-te la preotul acesta! El nu era un fiu al lui Dumnezeu?” El a dovedit că nu era. Ce nu a putut să recunoască el? Putea el să spună: „Eu cred Biblia?” Desigur, dar nu a putut recunoaște Cuvântul exprimat din ceasul acela. Avea numai o învățătură intelectuală pe care a primit-o de la înaintașii săi.

Astăzi se întâmplă la fel. Puteți vedea aceasta? Știu că este dur, dar acesta este Adevărul.

Acolo era Cuvântul care le vorbea exact pentru ziua aceea, iar el era pregătit de o școală omenească, era o persoană renumită, dar nu l-a putut recunoaște. De ce? Indiferent câtă pregătire avea, problema este că el nu a avut nici o reprezentare, n-a fost hotărât dinainte. Înțelegeți?

Acolo vor fi numai cei hotărâți mai dinainte; doar ei pot înțelege. Aceasta dovedește dacă ați fost aleși mai dinainte sau nu. Dacă aveți Viață veșnică înseamnă că ați fost tot timpul o parte din Dumnezeu, pentru că El este singurul care este veșnic. Înțelegeți? Oh, Doamne! Gândiți-vă la aceasta.

Acum priviți ce se întâmplă în marele Mileniu. Tot păcatul este dus, acum se așază Mileniu, este timpul ca Duhul Sfânt să-și ia locul.

Exact așa face și în noi, „ne trece de la moarte la Viață,” locuind în locurile cerești

În Hristos, în Prezența Lui glorioasă. Chiar și moartea fizică se va duce atunci, așa cum s-a dus acum moartea spirituală.

Pentru un sfânt botezat al lui Dumnezeu nu mai există moarte duhovnicească. *„Cine crede în Mine, chiar dacă ar muri, va trăi Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată!”* Toată Scriptura aceasta trebuie să se împlinească. Vedeți? Voi nu puteți muri pentru că aveți Viață veșnică. Astfel, singurul lucru pe care L-a făcut Răscumpărătorul a fost să recunoașteți aceasta. Și pentru că ați avut întotdeauna Viața veșnică, vedeți ziua în care trăiți. Câți dintre voi pot să creadă? Ridicați mâinile. Vedeți? Mulțumesc. Vedeți? Voi recunoașteți ziua în care trăim.

Metodistul zice, „Când strigi, tu ai Aceasta,” dar mulți dintre ei au strigat și totuși nu o au.

Penticostalii spun: „Tu Îl ai când vorbești în limbi!”, însă mulți vorbesc în limbi și totuși nu Îl au.

Priviți fariseii! Ei aveau tot felul de forme, dar când S-a manifestat Cuvântul, nu L-au recunoscut. Vedeți? Vedeți?

Dacă sunteți Mireasa, Mireasa este o parte din Bărbat. Singurul fel pe care Îl veți recunoaște vreodată, este să recunoașteți ce parte din acel Bărbat (din acel Cuvânt) sunteți voi, sau nu puteți fi Mireasa. Câți vedeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin.” Vedeți? Vedeți? Voi trebuie să vă recunoașteți poziția.

Tu nu poți recunoaște poziția altuia. Cum ar fi fost dacă Moise ar fi venit cu mesajul lui Noe? Și Noe era o parte din Cuvânt, dar mesajul lui nu se potrivea pentru timpul lui Moise. Cum ar fi fost dacă Isus ar fi venit cu mesajul lui Moise? Nu s-ar fi potrivit pentru că era o epocă diferită, o făgăduință diferită și trebuia să se împlinească o parte diferită din Cuvânt.

Ei erau într-o altă zi din săptămână, iar lucrul de marți nu se poate face miercuri. Lucrul de miercuri se face miercuri, iar lucrul de sâmbătă trebuie făcut sâmbătă. Vedeți? Ei n-au recunoscut timpul și au spus: „*Oh, noi îl avem pe Moise!*” dar Isus le-a răspuns: „*Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați cunoaște și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.*” (Ioan 5.46). „*Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica un proroc ca mine.*” (Deuteronom 18.15). Ați prins ideea? Oh, Doamne! Vedeți?

Isus a spus în Ioan 14: „*Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, vă va aduce aminte de aceste lucruri, vedeți, vă va arăta în ce zi trăiți. Apoi, un alt lucru prin care Îl veți cunoaște, este că El vă va arăta lucrurile care urmează să vină,*” vedeți, vedeți, din nou înapoi la profetic,” când a venit El.” Vedeți?

Cerul nou și pământul nou nu vor mai fi murdărite niciodată; Pământul acesta va fi înnoit, nu distrus, iar diavolul va fi legat... Acum el este încă liber și ne acuză, dar pe noul Pământ va fi legat și aruncat în iazul de foc, în Focul sfânt.

Pe noul Pământ, cerul nu va mai fi niciodată întunecat. Acum, acest lucru se datorează blestemului, dar atunci nu va mai fi înnegrit de nori de furtună. Vânturile nu vor mai bate ca acum. Nu, furtunile nu vor mai smulge copacii și nu vor mai distruge casele. Trăsnetele și mânia nu vor mai fi aruncate de Satan acolo, ca să omoare vreun om care trece pe stradă, sau ca să ardă vreo clădire. Vedeți? Acolo nu va mai fi așa ceva. Nu vor mai fi furtuni sau uragane, nici cicloane care să se năpustească asupra caselor, să omoare copii mici și să-i facă pe oameni să sufere. Nu, acestea nu vor mai fi! Acolo nu va mai fi distrugere, pentru că Satan este aruncat afară.

Cred că mai avem timp. Eu abia am trecut peste Scripturi și cred că vom termina la timp, pentru că trebuie să mă rog și pentru bolnavi.

Cerul și pământul s-au întâlnit; Dumnezeu și omul sunt împăcați. A început un Eden restaurat. Vedeți? Blestemul este dus.

Exact așa este și cu voi când sunteți acceptați de Duhul Sfânt: tot blestemul păcatului este dus. Vedeți, nu voi îl acceptați pe El, ci El vă acceptă pe voi pentru că sunteți un atribut al lui Dumnezeu. Vedeți, dacă Acesta este Duhul Sfânt, este Duhul lui Dumnezeu; acesta este atributul, gândul lui Dumnezeu, și v-a acceptat pentru că ați fost rânduiți pentru acel scop. Vedeți? Voi ați fost născuți în păcat, dar Dumnezeu a avut acest atribut care s-a exprimat pe pământ în voi, de aceea El vine să vă ia. Vedeți? Voi sunteți aduși înapoi, în locul de care aparțineți. Păcatul și-a pierdut puterea asupra voastră. Acesta este adevărul. Dorința de a păcătui a părăsit inima voastră atunci când Duhul Sfânt a intrat în voi, iar acum sunteți o făptură restaurată.

Când Pământul va fi înnoit pe aceeași cale, acolo nu vor mai fi blesteme, furtuni, vânturi puternice și uragane. Voi sunteți împăcați: Dumnezeu și omul s-au întâlnit. Noul Pământ va avea din nou frumusețea Edenului și se va întinde peste tot, după ce pământul își va primi botezul cu Foc.

Gândiți-vă că el va lua foc și va arde. Elementele lui vor arde cu „căldură mare.” Tot ce este pe pământ va arde. Apa va exploda; se va aprinde și va exploda. Totul va exploda. Vulcanii vor erupe și lava va fi aruncată la mii de kilometri în atmosferă. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu va curăța fiecare pată de păcat și fiecare lucru. Toți diavolii vor fi legați și aruncați în iazul de foc, în Focul mâniei lui Dumnezeu.

Acolo nu va mai fi nici o fiară care să vă ucidă. Când vă veți plimba prin grădinile înflorite, nu va mai fi nici un șarpe care să sară spre voi șuierând, ca să vă ucidă cu veninul lui otrăvitor. Oh, Doamne! Nu va fi minunat? Ascultați! Pe noul Pământ nu va fi nimic din tot ce este aici. Nimeni nu va mai fi pus într-un mormânt și nimeni nu va mai suferi, pentru că acolo nu va mai fi nimic din toate acestea.

Omul și Dumnezeu s-au unit, Mireasa și Mirele. Cerul și Pământul s-au îmbrățișat unul cu altul. Dumnezeu a venit jos să locuiască cu ei. Cortul Lui este cu ei.

Acolo nu va mai fi păcat sau îngrijorări; acolo nu va mai fi nici o lacrimă pe obrazul vreunei mame pentru copilășul ei. Amin. Pe noul Pământ nu va mai fi așa ceva. Nu! El este răscumpărat; îi aparține lui Dumnezeu și copiilor Săi. De aceea a fost răscumpărat. Amin.

Priviți! Voi sunteți o parte din pământul acesta. Este adevărat? Și când v-a răscumpărat pe voi, a răscumpărat și pământul în același fel, și sunteți iarăși împreună. Oh, cât este de simplu și de clar! Vedeți? Voi trebuie să fiți răscumpărați pentru că sunteți o parte din El. Dar dacă Sângele nu a picurat peste voi, nu sunteți încă răscumpărați; nu sunteți chemați.

Apoi El curăță acest pământ prin Foc. Chiar dacă Sângele Lui a curs pe el, pământul trebuie să fie curățit prin Foc. Așa este corect, pentru ca Dumnezeu să poată locui pe Pământ.

Potențial, El a făcut deja aceasta; acum, Împărăția lui Dumnezeu este pe pământ, în inimile sfinților Săi. Ei sunt atributele Lui și l-au aparținut încă de la început. Și aceste atribute ale Lui sunt răscumpărate. Ce mai așteaptă El? Răscumpărarea Pământului ca să-Și poată așeza pe el atributele Sale și astfel să-Și ducă la îndeplinire Planul hotărât mai dinainte. Puteți vedea aceasta?

Priviți! Acolo nu vor mai fi nici morminte, nici lacrimi, nici vărsare de sânge. Pământul nu va mai fi udat niciodată de sânge sau de lacrimi. Nu! Și nu vor mai fi nici războaie. Nu! Nu vor mai fi nici ierni geroase; nu va mai fi nici zăpadă rece și nici arșița verii care să ardă iarba. Aleluia! Chiar și pustia va fi ca trandafirul. Într-o zi, pustiuul acesta uscat va înflori ca un trandafir, pentru că așa a spus Dumnezeu. Lucrul acesta se întâmplă când este răscumpărat și își primește botezul cu Foc. Acum sunt tot felul de spini și de cactuși, dar pentru toate acestea va veni botezul cu foc.

Este la fel ca în cazul vostru, când vine focul Duhului și vă curăță de ură, de răutate, de ceartă. După aceea nu mai este nici gelozie, nici altceva, ci sunteți

pregătiți să-L primiți pe Dumnezeu să locuiască în voi. Amintiți-vă că voi sunteți „delegația,” aleșii care urmează să-L întâlnească pe El. Amin.

Aceasta nu este o poveste, ci este Adevărul, este ceea ce a spus Dumnezeu. Este făgăduința spre care merge Mireasa. Și El a spus că „*pustia va înflori ca un trandafir.*”

Satan, păcatul și păcătoșii s-au dus pentru totdeauna. Toate acestea sunt îndepărtate pentru vecie. Tot ce a fost pervertit de acest mare heruvim, Lucifer, care a făcut acest rău, va fi nimic. Dar Biblia mai spune că dacă un suflet nu face ceea ce a făcut sau a spus El, va fi nimic. Vă amintiți?

Vedeți, El nu poate să se distrugă pe El Însuși și să rămână Dumnezeu, așa că dacă un suflet este din lume, trebuie să fie nimic, dar dacă este din veșnicie cu Dumnezeu nu poate fi nimic fiindcă nu a avut început și este o parte din Dumnezeu. Amin. Ce minunat! Cât de mulțumitoare ar trebui să-I fie Biserica pentru că poate vedea aceste lucruri!

Oamenilor, tot ce ați făcut voi este aici pe pământ. Eu am vrut să vă spun lucrul acesta, dar omit ceva pentru că vreau să revenim asupra lui mai târziu.

Satan, păcătoșii și toate lucrurile de aici, sunt duși pentru veșnicie; nu vor mai fi niciodată. Totul... Vedeți, Satan nu poate să creeze; dacă ar putea s-o facă este Dumnezeu. El poate doar să pervertească ceea ce a fost creat deja. Toată perversiunea va fi dată la o parte. Moartea este pervertirea vieții, iar când această pervertire este luată, moartea nu va mai exista. Bătrânețea este un semn al morții, dar când vine Viața, bătrânețea este dusă. Perversiunea și toate celelalte lucruri sunt duse. Spinii și pălămida sunt semnele păcatului: Pământul este blestemat să le dea, dar ele vor trece. Boala vine tot așa și se va duce o dată cu ele. Moartea va trece o dată cu blestemul; vărsarea de sânge va trece cu blestemul și pământul nu va mai fi atins de nimic rău pentru că este răscumpărat. Pe el va fi numai sfințenia. Oh, Doamne! Da.

Dumnezeu și creația Lui. Creaturile din această creație sunt răscumpărate prin propriul Său Sânge și sunt curățite prin propriul Său proces de curățire, în timp ce germele păcatului este distrus prin procedeul Lui de distrugere.

Cel mai bun mijloc de a steriliza ceva este focul. Voi puteți lua ceva, să-l spălați cu sodă și cu toate chimicalele pe care le aveți, și cu toate acestea nu se va putea spune că este sterilizat complet. Dar dacă îl veți steriliza în foc...

Înainte ca Focul sfânt al lui Dumnezeu să sterilizeze pământul, El își va lua Mireasa și o va duce în ceruri cu Sine, pentru perioada în care va face aceasta. Apoi vine înapoi pe pământ, pe noul pământ care nu va mai fi vătămat de gerul iernii, nici dogorât de verile fierbinți, iar pustia va înflori ca un trandafir, pentru că păcatul și păcătoșii sunt duși.

Dumnezeu, creaturile și creația Lui locuiesc într-o armonie desăvârșită. Și așa cum cerul și pământul sunt soțul și soția, tot așa este Hristos și Biserica; și toți se întâlnesc în marele și gloriosul plan de răscumpărare, totul fiind readus chiar în sânul lui Dumnezeu. Puteți vedea aceasta?

Pe noul Pământ există o Cetate nouă. Oh, Doamne! Acum ascultați cu atenție. Nu uitați că Isus a spus în Ioan 14 că se duce să pregătească un loc: „*Să nu vi se tulbure inima.*” Când a plecat, El a avut un motiv s-o facă. „Eu am un motiv să plec. Voi ați crezut în Dumnezeu,” apoi a adăugat: „*și aveți credință în Mine,*” dar ei nu au putut să vadă că El este Dumnezeu. El a zis: „Voi ați crezut în Dumnezeu, acum credeți în Mine. Și Eu am să pregătesc un Loc pentru voi. În Casa Tatălui Meu sunt multe locașuri; în Împărăția Tatălui Meu sunt multe palate.” Acum, Hristos este acolo și construiește Noul Ierusalim.

Ascultați încă o dată cu atenție! Nu vă mai mișcați ca să nu pierdeți aceasta. „Astăzi, Hristos este în ceruri și pregătește noul Ierusalim.”

Dumnezeu a creat pământul în șase zile sau în șase mii de ani, iar El a spus: „...să nu uitați un lucru: că, pentru Dumnezeu o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.” (2 Petru 3.8).

Tot așa, Hristos este plecat să ne pregătească un Loc, iar acum are deja câteva mii de ani de când o face. El pregătește un Loc. „Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” Observați Răscumpărătorul și Răscumpăratul!

Cred că nu mai avem timp. Nu v-am arătat ce a spus Solomon despre această fecioară, Mireasa. Oh, chiar trebuie să ometem aceasta pentru că se face prea târziu. Vedeți? El a încercat s-o obțină pe această fecioară, dar ea era logodită cu un păstor. Poate unii cred că această Carte a Cântărilor este numai un cântec, dar nu este așa. Oh, nu! Solomon era moștenitorul tronului lui David, aici pe pământ, dar arăta că împărăția aceasta va trece. El a fost și un simbol al lui Hristos în dragoste cu Mireasa Sa. Vedeți?

Observați că Isus a spus în Ioan 14: „Mă duc să vă pregătesc un loc.”

Oh, dar cum va arăta acel loc? Te-ai gândit vreodată, Mireasă, cum va arăta? El este proiectat și pregătit de Arhitectul divin. Dar cum va arăta această Cetate?

În următoarele câteva minute voi vorbi despre aceasta. Proiectul ei a fost pregătit și executat de Arhitectul suprem. El a proiectat acel loc și l-a pregătit cu gingășie și dragoste pentru Mireasa Sa preaiubită. Cum va arăta acea Cetate?

Vă puteți imagina un bărbat care pregătește căminul pentru viitoarea sa soție, pentru că este pe cale să se căsătorească? El este gata să facă totul, în cele mai mici amănunte, după gustul ei, ca să-i placă, este adevărat? Amin.

Arhitectul suprem a proiectat noua Cetate în care va locui împreună cu Mireasa Sa. Este un loc impresionant, pregătit numai pentru Ea. Nu-i mirare că apostolul Pavel a spus: „*Lucruri pe care ochiul nu a văzut, urechea nu a auzit și la inima omului nu s-au suit.*” (1 Corinteni 2.9). Haideți să privim doar o clipă ca să vedem cum are să arate acest loc.

Arhitectul divin a proiectat această Cetate pentru preaiubita Sa. Vedeți? Oh, ce loc minunat trebuie să fie acela, având în vedere că a fost proiectat de Arhitectul divin, pentru un atribut Divin care a fost hotărât mai dinainte în mod divin, de către un Dumnezeu divin, care este Autorul Vieții divine. Cum va arăta Cetatea aceea? Gândiți-vă la aceasta!

Gândiți-vă că această Cetate nu este în cer, pentru că Ioan a spus: „*...am văzut coborând din cer...*” ceea ce înseamnă că ea trebuie să fie pe pământ. Înțelegeți?

Nu acest pământ are să treacă; acesta este un pământ răscumpărat. Dumnezeu nu a spus că va ridica o nouă creație, ci o va răscumpăra pe aceea de aici. Vedeți? El nu intenționează să ridice o altă creație. Dar ce va face? O va arde ca s-o curețe, exact așa cum a făcut cu voi, deoarece Planul Lui trebuie să rămână același pentru totdeauna.

Amintiți-vă că Cetatea aceasta nu va fi în ceruri, ci vine jos din cer. Acesta este Locul de locuit, un Loc în care va locui și unde Își va avea reședința. Când a scris Apocalipsa, Ioan era pe insula Patmos, iar în capitolul 21, el spune că a văzut cetatea coborând din cer, ca un porumbel, cum a văzut Ioan.

Aici, Dumnezeu vine jos în cortul Său pământesc, Isus... „*coborând din cer.*” Isus a fost botezat, a mers pe calea dreaptă...

Când El a întâlnit profetul! „*Cuvântul vine la profet.*” El era Cuvântul. Profetul stătea acolo, negând toată denomiinațiunea lor și celelalte lucruri, iar când a văzut

Cuvântul, Cuvântul a venit drept la el.

Profetul a fost atât de șocat, încât a spus: „*Eu am nevoie să fiu botezat de Tine. De ce vii Tu la mine?*”

Dar El i-a răspuns: „*Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim toată neprihănirea. Eu sunt Jertfa și jertfa trebuie spălată.*” Astfel Ioan L-a lăsat, iar când a ieșit din apă, a spus: „*Am văzut cerurile deschise.*”

Și aici, cobora din cer o formă de Porumbel, în timp ce o Voce spunea: „*Aceasta este partea Mea de Pământ pe care am răscumpărat-o, iar prin această parte de Pământ voi răscumpăra și restul pământului, pentru că El este Cuvântul Meu manifestat. Eu am făcut întreaga creație prin Cuvântul vorbit. Satan l-a ținut până acum, dar Eu am venit să răscumpăr totul prin acest Pământ. Acesta este Trupul Meu, așa că Eu vin să locuiesc în el.*”

Ioan a spus în Apocalipsa 21.2: „*Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.*” Unde s-a așezat ea? Pe pământ.

Isus a fost o parte din acest pământ pe care a coborât Duhul Sfânt (este adevărat?), și a rămas peste El pentru totdeauna; nu-L poate părăsi niciodată; este întotdeauna acolo. El și Dumnezeu sunt Unul și așa trebuie să rămână întotdeauna.

Astfel, Ioan a văzut Cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborând din cer ca o cometă sau ca un porumbel și așezându-se pe un Pământ răscumpărat. Ce să facă? Să pretindă fiecare atribut pentru care a făcut El pământul. Fiecare bărbat și femeie care au fost reprezentați în veșnicie, sunt răscumpărați. Pământul a fost curățit și ars prin Foc.

Priviți! Isus a avut ispitirea Lui arzătoare în pustie timp de patruzeci de zile, iar după ce a trecut-o biruitor a fost gata pentru a intra în slujba Sa.

Gândiți-vă că Duhul Sfânt a coborât pe Pământ, Isus, și acel Sânge sfânt! Fiți atenți! Nădăjduiesc că nu voi merge prea adânc pentru voi. Sângele sfânt care a fost creat, (fratele Branham bate de câteva ori în amvon) de Dumnezeu; Sângele, Viața, creația lui Dumnezeu. Oh! Puteți vedea aceasta? „*El este începutul zidirii lui Dumnezeu*”.

Cum nu pot vedea oamenii aceștia orbi „sămânța șarpelui” chiar aici? Vedeți? Eva a fost pusă pe pământ și înainte ca Satan s-o atingă sau ca să se întâmple altceva, Dumnezeu le-a zis: „*Înmulțiți-vă și umpleți pământul.*” Aceasta este corect, dar Satan a intrat acolo. Unde scrie că acel Cain era fiul lui Adam?

Adam a fost descendent direct din Dumnezeu. Voi luați natura părinților voștri, iar când sunteți născuți din nou, voi luați Natura Părintelui vostru din cer. Și Cuvântul este atributul Părintelui vostru. Atunci, cum puteți să negați Aceasta pentru o denotațiune? Oh, Doamne! Sper că nu pierdeți aceasta, deoarece știu că este de la Dumnezeu.

Isus. Iată-L venind, coborând din cer; acolo era Isus, atributul lui Dumnezeu. El era Duh, iar Biblia spune, că „El este începutul creațiunii lui Dumnezeu.” Cum a început El? În pântecele unei femei. Care este ce? Femeia nu este...

Acum, femeia. Priviți. Dumnezeu a zis: „Pentru că au făcut aceasta, Eu voi pune vrăjmășie între Sămânța ta și sămânța șarpelui.” Este adevărat? Dar femeia nu are nicio sămânță. V-ați gândit vreodată la aceasta? Ea are un ogor, nu o sămânță. Vedeți, șarpele și-a plasat deja „sămânța” lui acolo.

Dacă femeia nu are sămânță, trebuie să primească o sămânță.

Vedeți? Prin acel act firesc, șarpele a adus în lume o sămânță de la Satan. Șarpele din Eden nu era o reptilă. El avea picioare dar și le-a pierdut prin blestem. Biblia spune că era cel mai șiret, singura fiară a cărei sămânță s-a putut amesteca cu femeia.

Sămânța unui animal nu ar face aceasta acum. Ei au încercat să facă aceasta dar nu au reușit. Vedeți? Sămânța de viață a unui animal mascul nu se poate amesteca cu ovulul femeii. Nu este posibil.

Dar șarpele era cel mai apropiat omului. Vedeți? Ei nu pot găsi specia care este între cimpanzeu și om. În lanțul acela care cuprinde păsările, animalele și așa mai departe până la cimpanzeu, există o verigă lipsă, o specie dispărută. Acea este șarpele nu o năpârcă. El și-a pierdut înfățișarea inițială din pricina blestemului.

Dumnezeu nu l-a blestemat pe Adam, chiar dacă a făcut același lucru, ci a blestemat pământul: „... *spini și pălămidă să-ți dea.*”

El n-a blestemat-o nici pe Eva, dar i-a spus că Adam va fi stăpânul ei. Din acel moment ea nu mai trebuia să încerce să predice sau să facă ceva asemănător, pentru că Adam este stăpânul ei. „*Voi mări însărcinarea ta: cu durere vei aduce viața pe pământ.*” (Geneza 3.16). Dar El a mai zis: „*Voi pune vrăjmășie între Sămânța ta...*”

Acum, pentru că femeia nu are sămânță și nici n-a avut vreodată, trebuia să primească o Sămânță în vreun fel. Și Dumnezeu i-a dat o altă Sămânță, dar nu prin act sexual ci prin creație.

Orbilor, nu puteți vedea că aceea era „sămânța” șarpelui? Oh, Doamne! Satan a ajuns acolo înaintea lui Adam, aducând la suprafață sămânța lui.

Dar ea a primit o Sămânță. Cine era aceasta? Dumnezeu Însuși: „*El este începutul creației lui Dumnezeu.*”

Priviți! Când s-a născut Abel și apoi Set, ei erau oameni drepti ca tatăl lor.

Dar de unde a venit celălalt individ rău, acel ucigaș și mincinos? Puteți vedea de unde venea el? El trebuia să fie o sămânță și era un purtător de sămânță. Cain era un bărbat.

Unde sunt acești oameni orbi? „*Dumnezeul acestui veac i-a orbit.*” Păi, nu-i de mirare, pentru că Isus a spus că nimeni nu poate să vadă aceasta dacă nu-i este dat de sus. Voi ziceți: „De ce nu pot vedea ei?”

Isus le-a spus odată ucenicilor Săi: „*Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, iar lor nu.*” (Matei 13.10-11).

Acesta este motivul pentru care veniți în locul acesta de la distanțe de o mie cinci sute de mile: „*Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției.*” În această oră târzie, când Mireasa este formată să meargă în Împărăție, unii oameni vin aici din Africa de Sud și din alte părți. Numai că eu nu am timp destul. Observați. Priviți, vedeți?

Acum puteți vedea sămânța șarpelui și felul în care a venit ea? Totul este desăvârșit.

Este la fel ca și cu flăcăul acela din Tucson. Oh, s-ar putea ca el să asculte această bandă, iar dacă este așa, aș vrea să-i spun ceva.

Ei argumentează și spun că Eva a zis: „*Am primit un om de la Dumnezeu.*” Păi, cu

certitudine, pentru că Dumnezeu are o Lege.

Priviți! Dacă luați o sămânță și o semănați într-un câmp unde este grâu, și plantați acolo spini. Mie nu-mi pasă, că același soare și aceeași ploaie aduc acea sămânță la viață. Dumnezeu are o Lege, și acea Lege nu poate fi încălcată.

Mie nu-mi pasă dacă... cea mai rea femeie din oraș trăiește cu cel mai rău bărbat, chiar necăsătoriți fiind, vor avea un copil, copilul acela trebuie să vină la viață prin Legea lui Dumnezeu, deoarece nu există o altă cale. Dacă n-ar fi așa, îl faceți pe Satan creator și atunci ar fi și el un dumnezeu. Oh, cât de orbi puteți fi! Vedeți, aceasta este Legea lui Dumnezeu.

Când se naște un copil, mie nu-mi pasă dacă el era un Esau, un Iacov, sau de la orice altă persoană cu renume rău, poate chiar de la Iuda, el trebuie să vină prin Legea lui Dumnezeu. Dumnezeu are o Lege.

Biblia spune că *„El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.”* (Matei 5.45). În Evrei 6 scrie: *„Ploaia vine adesea pe pământ să-l ude și să-l prepare pentru ceea ce este pregătit, voi știți, să facă existența; dar spinii și scaietii trăiesc prin aceeași apă și prin aceeași strălucire a soarelui,”* pentru că aceasta este o Lege a lui Dumnezeu, ca să fie coaptă fiecare sămânță, ca să facă fiecare sămânță să se reproducă.

Așa s-a reprodus și sămânța șarpelui. Aceasta nu l-a împiedecat pe Dumnezeu, ci a împlinit Planul Său pe deplin, pentru că Și-a putut descoperi calitatea de Răscumpărător. Orice orb ar trebui să vadă aceasta, afară doar dacă-i este ascunsă. „Dumnezeul lumii” a ascuns aceasta de voi. Este atât de simplu ca orice lucru pe care-l puteți vedea. Iată-vă! Acolo este „sămânța” șarpelui vostru, dar „Isus era începutul creației lui Dumnezeu.”

Ce face femeia când vine germenul de viață de la sexul masculin? Negați aceasta?

Femeia nu are germen de viață în ea, ci posedă doar un ou mic care este ogorul.

Este la fel ca atunci când luați un câmp, îl discuiți, îl stropiți până când omorâți toți microbii din el, încât nu mai crește nici măcar iarbă acolo, apoi îl fertilizați din nou. Când totul este gata, semănați pe el o sămânță bună. Dar dacă vine vrăjmașul și seamănă o altă sămânță, aceeași Lege a lui Dumnezeu va aduce la coacere ambele semințe.

Desigur, Dumnezeu nu a intenționat ca acest pământ să fie pentru aceasta. Înțelegeți?

Vedeți, sămânța masculului poartă sângele, hemoglobina, iar în sânge este viața. Eu am văzut lucrul acesta la înmulțirea vitelor. Am fost acolo împreună cu fratele Shakarian, iar doctorul mi-a arătat cum are loc fecundarea. Ovarul femeii conține mai multe ovule (ouă), iar de la mascul vine sperma care este formată din mai mulți germeni.

Femeia nu are nici un pic de sămânță, pentru că ea este un produs lateral al bărbatului, un ogor. În ovarul ei esteoul. Acesta este pământul fertil în care se dezvoltă această viață care se mută înăuntru și înoată acolo. Procesul acesta este o taină.

Poate ziceți: „Bine, primul care întâlneșteoul... restul mor? Cine decide care va fi acela? Va fi unul din față sau primul?” Nu, nu!

Oul poate fi întâlnit de un spermatozoid de la mijloc sau din spate. Acesta arată că există o Inteligență care face alegerea, hotărând și dacă fătul va fi fată sau băiat, dacă va avea părul roșu sau negru, mic sau mare. Vedeți? Voi nu puteți influența cu nimic aceasta; nu merge. Chiar dacă ați amesteca semințele, n-ați putea face nimic. Dumnezeu este Cel ce hotărăște totul, iar după un timp în acel câmp pătrunde un germen mic, care are o coadă mică cu care înoată, iar când pătrunde

În ou, se formează coloana vertebrală a copilului.

Cum este atunci cu femeia? Ea nu are sămânță, ci doar câmpul care primește sămânța.

Vedeți, așa a intrat și sămânța șarpelui. În timp ce Semănătorul a ieșit să semene sămânță bună, vrăjmașul a venit în urma lui și a semănat o sămânță falsă, stricată. *„Dar ploaia cade peste cel drept și peste cel nedrept, și la fel soarele, făcând să crească și unul și celălalt.”*

Isus a zis: *„Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș. Atunci neghina va fi legată în snopi.”* Acum ei îi leagă snopi, în organizații mari și merg în marele snop, Consiliul Mondial al Bisericilor. Care le va fi sfârșitul? Vor fi arși. Dar grâul va fi adunat în grânar. Vedeți? Ele au destinații diferite deși s-au bucurat de același soare și de aceeași ploaie.

Un lămâi și un portocal vor putea crește pe aceeași tulpină și își vor aduce ambele roadele. Dacă de exemplu, vom altoi mai multe soiuri de citrice într-un portocal, crenguța de lămâi va rodi lămâi, grepfrut va rodi grefuri, și așa mai departe. Vedeți, acele crengi altoite nu vor rodi portocale, deși trăiesc din viața pe care o produce portocalul.

Denominațiunile au fost altoite în Viță. De aceea se pretind ei „creștini,” pentru că trăiesc prin Viața Viței. Așa a fost și Caiafa. Voi știți cine a fost el și chiar a prorocit. Vedeți? Ei trăiesc prin aceasta.

Oh, aș dori să pot avea la dispoziție o săptămână ca să studiem acest lucru și să-l clarificăm ca să nu pierdeți nimic. Acum voi trece peste unele din aceste lucruri.

Priviți! Priviți aceste minunății, pe care le-au făcut mâinile Lui pentru Mireasa Sa

preaiubită.

Amintiți-vă că Duhul Sfânt a coborât peste Isus, care era o parte din pământ. Cum? Germenul lui Dumnezeu, Viața Sa, a fost însămânțată în pântecele unei femei (Așa este), care era pământul. Bine. Apoi, Viața lui Dumnezeu a intrat înăuntru și astfel „*El este începutul zidirii lui Dumnezeu*”. Vedeți? Apoi Sângele lui Dumnezeu, care era acolo prin acel germen, a curs pe pământ când a fost vărsat la Calvar. De ce? Ca să răscumpere pământul. Prin aceasta, pământul a fost socotit neprihănit, sfințit, chemat și pretins, iar acum trebuie să primească botezul cu Foc ca să fie curățit pentru Isus și Mireasa Sa.

Voi sunteți aceste alte părți care sunt trase afară din acest pământ. Voi, trupul vostru, sunteți o parte din pământ, iar sufletul vostru este o parte din Dumnezeu, un atribut al lui Dumnezeu, expus aici pe pământ într-un trup. Trupul urmează să fie răscumpărat, dar sufletul este deja răscumpărat pentru că el a fost în păcat.

Astfel, Dumnezeu a coborât printr-un proces de neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt și a răscumpărat sufletului vostru, iar pentru că trupul vostru este o parte din pământ, este răscumpărat prin aceasta. Acum voi sunteți în acest proces. Acesta crește înainte. Trupul vostru a devenit neprihănit prin botezul lui Noe. Amin. Apoi, trupul vostru a fost sfințit când Sângele a curs pe pământ. Pământul, locul în care veți trăi, urmează să fie curățit prin Foc, prin botezul Duhului Sfânt, ca să devină un Loc de locuit pentru Hristos și Mireasa Sa, Noul Ierusalim.

Priviți cetatea aceasta! Ei vor locui pe Pământ. Cred că acum puteți vedea cât se poate de clar că Pământul trebuie schimbat. El nu poate să-și așeze locuința pe acest pământ vechi. Lumea nu va putea merge așa dincolo de Mileniu, ci trebuie schimbată. Vedeți? Pentru ca Pământul să aibă pe el o asemenea Cetate, trebuie să fie schimbat.

Exact așa trebuie să fim schimbați și noi prin Focul Lui sfânt, pentru ca El să poată locui în noi; acesta este Duhul Sfânt.

Acum observați! Pe noul Pământ va fi loc din belșug. Așa este. Vedeți, va fi loc din belșug! Pământul va fi înnoit (acesta este adevărul) prin Foc și marea nu va mai fi. Observați, Cetatea este de o mie cinci sute de mile pătrate.

Acum ascultați cu atenție în timp ce desenăm aceste dimensiuni. Mai întâi aș vrea să șterg tabla (fratele Branham șterge ilustrațiile desenate mai devreme).

Aici este o descoperire adâncă de la Dumnezeu, iar dacă va fi cu voia Domnului, o voi aduce în întregime la suprafață.

Dacă deschideți la Apocalipsa, puteți vedea că Cetatea a fost măsurată cu prăjina în coți. Cetatea are o mie cinci sute de mile pătrate.

Știți cât de departe s-ar întinde? Eu am făcut calculul săptămâna trecută. Cetatea aceasta s-ar întinde de la Maine la Florida și de pe Coasta de est până la șase sute de mile spre vest, până dincolo de fluviul Mississippi. Cu alte cuvinte, jumătate din Statele Unite doar pentru o cetate.

Voi spuneți: „Această cetate nu are suficient loc!”

Atunci când va dispărea marea, va fi, pentru că aproape trei sferturi din Planetă este acoperită de apă. Este adevărat? Explozia care va avea loc pe pământ va șterge marea. Oh, Doamne! Amintiți-vă, o mie cinci sute de mile pătrate. Ce Cetate!

Lungimea, lățimea și înălțimea sunt egale. Aceasta înseamnă că are o mie cinci sute de mile pe lungime, o mie cinci sute de mile pe lățime și o mie cinci sute de mile pe înălțime. Gândiți-vă că totul va fi din aur transparent și că Cetatea are în jurul ei un zid.

Aceasta nu înseamnă că toate laturile sunt egale... Biblia spune că zidul și temelia cetății sunt egale. Aceasta nu înseamnă că este un cub sau un pătrat, dar este o altă figură geometrică cu toate dimensiunile egale. Este vorba de o piramidă cu baza un pătrat.

Haideți să desenăm această figură (fratele Branham face un desen pe tablă). Vedeți, lungimea, lățimea și înălțimea sunt egale. Noi vom ajunge într-un loc de a cărui existență sunt la fel de sigur cum sunt sigur de existența acestei lumi. Observați? Dimensiunile acestor laturi sunt egale: lungimea, lățimea și înălțimea, iar figura geometrică ce întrunește aceste condiții este piramida.

Ea corespunde exact cu semnul lui Enoh din Egipt, cu piramida. Este adevărat? Înainte de distrugerea prin potop, atunci când a venit neprihănirea, Enoh a făcut un semn, piramida. În această piramidă sunt șapte trepte care duc spre camera împăratului. Ați studiat vreodată dimensiunile piramidei? Cine a stat pe treapta a șaptea ca să-l ia pe vizitator și să-l introducă la rege? Priviți cine este în postul care stă acolo și veți vedea ziua în care trăiți, în piramidă.

Dumnezeu a făcut trei Biblii. Există o învățătură a piramidei, care este fără sens, dar există o piramidă adevărată. Vedeți? Priviți! El a făcut trei Biblii, deoarece pentru orice lucru trebuie să existe trei dovezi sau mărturii.

Isus vine de trei ori. O dată a venit ca să-și răscumpere Mireasa; a doua oară vine s-o ia cu Sine, iar a treia oară vine împreună cu Mireasa Sa.

Observați cât este de frumos. Vedeți? În această piramidă erau șapte trepte, apoi urma camera împăratului. Noi suntem în a șaptea epocă a Bisericii, înainte ca Împăratul să-și ia Tronul. Amintiți-vă că piramida nu a avut niciodată piatra din capul unghiului.

Gândiți-vă că prima Biblie a lui Dumnezeu a fost scrisă în ceruri:

„ZODIACUL”. Aceasta începe și continuă în fiecare epocă. Începutul Zodiacului este „Fecioara.” Aceasta arată cum a venit El prima dată. Ultima arătare din Zodiac este „Leul” și arată spre a doua Sa venire. Chiar înaintea acesteia este o încrucișare a peștilor care reprezintă ultima epocă, cea a cancerului, în care trăim noi.

Dar mai este o Biblie: piramida, care mărturisește exact despre ceasul în care trăim acum. Nu avem timp să intrăm acum în acest subiect, dar dacă va fi cu voia Domnului într-o zi vă voi arăta exact ceasul în care trăim.

Observați acum aceste dimensiuni geometrice egale pe care le va avea Cetatea. Ea nu va avea forma unui cub, pentru că nu este obligatoriu să fie un cub, ci va fi ca o piramidă, potrivit-se cu semnul lui Enoh din Egipt.

În timpul purificării pământului prin botezul cu Foc, vulcanii vor erupe și vor avea loc acele explozii puternice în urma cărora va ieși la suprafață un Munte în formă de piramidă. Vedeti? El va avea suficient loc să facă aceasta, pentru că întreaga suprafață a pământului va fi schimbată. Ați înțeles? Vulcanii vor erupe și vor scoate la suprafață un Munte ca o piramidă.

Aceasta este întocmai conform Cuvântului. Dacă observați, în Isaia 65.25, unde am citit deja, scrie că: *„Nici o vătămare (sau distrugere) nu va fi pe tot Muntele Meu cel sfânt, zice Domnul.”*

Oh! *„Pe tot muntele Meu cel sfânt.”* Amintiți-vă că acesta este întotdeauna un „Munte.”

Dacă zidurile ar fi drepte, cetatea ar fi vizibilă numai din exterior sau din interior. Tronul poate fi văzut numai din interior. Dar în Isaia 4.5 avem o făgăduință. Haideti s-o citim.

Vă grăbiți? (Adunarea spune: „Nu!”) Nu, acum să nu vă mai grăbiți! Aici avem un subiect special, foarte adânc, pe care trebuie să-l înțelegeți pentru că vreau să fie clar. Apoi, când ne întoarcem înapoi la aceasta, vă voi arăta unde suntem, despre ce loc vorbim, dar aceasta va fi în studiul nostru următor, cu altă ocazie.

Oh, lăudat să fie Domnul Isus! Priviți aici, fiindcă Cuvântul Lui nu poate greși. Priviți în Isaia. Mi-am notat textul, așa că îl voi găsi repede. Isaia 4.5. Aici, el vorbește despre venirea Domnului și despre starea imorală a femeilor. Ascultați ce scrie aici! Isaia 4.1: *„Șapte femei vor apuca în ziua aceea un singur bărbat, și vor zice: „Vom mânca pâinea noastră înșine și ne vom îmbrăca în hainele noastre înșine, numai fă-ne să-ți purtăm numele și ia ocară de peste noi.”*

Aceasta se întâmplă în timpul sfârșitului, adică în timpul în care trăim noi: căsătorii, divorțuri, prostituție și multe altele.

„În vremea aceea odrasla Domnului va fi plină de măreție și slavă, și rodul țării va fi plin de strălucire și frumusețe pentru cei mântuiți ai lui Israel. (Cum ați scăpat de toate pedepsele acelea! Vedeți?) Și cel rămas în Sion, cel lăsat în Ierusalim, se va numi „sfânt,” oricine va fi scris printre cei vii, la Ierusalim.

După ce va spăla Domnul murdăriile fiicei Sionului, (amintiți-vă, că aceasta este întotdeauna Mireasa, vedeți)... și va curăța Ierusalimul (aceasta este rămășița iudeilor, plus Mireasa, înțelegeți?)... de vinovăția de sânge din mijlocul lui, cu duhul judecății, focul.”

Focul este întotdeauna judecata lui Dumnezeu, când El face judecata finală. Vă cheamă, vă justifică și vă aduce la răscumpărare; apoi judecata Lui se răsfrânge peste voi și Duhul Sfânt și Focul vă purifică de păcat. Atunci sunteți ai Lui.

Același lucru îl face și cu pământul când îl curăță prin botezul cu foc, prin Focul Duhului. Acum priviți. Ascultați! Sunteți gata? *„Domnul va așeza peste toată*

Întinderea muntelui Sionului și peste locurile lui de adunare un nor de fum ziua și un foc de flăcări strălucitoare noaptea. Da, peste toată slava va fi un adăpost, o colibă, ca umbră împotriva căldurii zilei, și ca loc de adăpost și de ocrotire împotriva furtunii și ploii.”

(Fratele Branham ilustrează pe tablă). În ziua aceea, Domnul va crea deasupra Lui un Foc de Lumină care va străluci peste ei în timpul zilei. Mai departe El spune că „Acesta va fi un loc de adăpost, un refugiu, o protecție.” Vedeți cât de exacte sunt cuvintele Bibliei? Dacă zidurile cetății ar fi drepte, nu L-ați putea vedea; de aceea trebuie să fie înclinate. „Pe Muntele Meu cel sfânt...” El va crea această lumină pe Muntele acesta care va fi un loc de adăpost. Oh, noi cântăm adesea cântarea:

Oh, acea Cetate, Muntele Sionului,

Ca un pelerin încă o iubesc.

De acum până atunci

Când voi sosi în acea Cetate pe munte!”

Muntele Sinai este muntele pe care a coborât Dumnezeu și i-a vorbit lui Israel, de pe vârful lui, dintr-un Stâlp de Foc. Vedeți, El a coborât pe vârful unui munte, pe Muntele Sinai.

Pe Muntele Schimbării la față, El a coborât într-un Stâlp de Lumină și a strălucit cu putere în fața lui Petru, Iacov și Ioan, când a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit; de El să ascultați!” Acolo erau prezenți și Moise și Ilie, reprezentând morții înviați și pe cei transformați. Glorie!

Noua Cetate și Noul Pământ; noua creațiune; Cetatea pe Deal, cu Tronul în vârful ei. (fratele Branham desenează pe tablă ceva pentru următoarele paragrafe). Tronul este chiar sus, pe vârful Muntelui, iar locuitorii Cetății locuiesc pe acel Munte.

Zidul care înconjoară Cetatea are douăsprezece temelii, fiecare din ele având o piatră din pieptarul lui Aaron, care reprezentau cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

Pe fiecare parte a Cetății sunt câte trei porți, exact ca la Templu și la cortul din pustie. Observați! Pe fiecare din aceste porți este scris numele apostolilor: doisprezece apostoli. Zidul cetății are o sută patruzeci și patru de coți, adică două sute șaisprezece picioare. Fiecare dintre aceste pietre mari de aproape douăzeci de picioare înălțime, formează platoșa, adică zidul din jurul Cetății.

Această Cetate nu se așază pe vârful zidului, deoarece o cetate de o mie cinci sute de mile nu poate face așa ceva. Acesta este zidul prin care intri în ea, exact ca pe porțile vechiului Ierusalim. Voi ați intrat în ea prin perete.

Zidul cetății are douăsprezece temelii și este împodobit cu pietre scumpe de diferite culori, care reprezentau cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

Pe fiecare temelie, pe o perlă, este scris numele unui apostol. Nu vă amintiți ce a spus Isus? „*Voi veți sta pe douăsprezece scaune de judecată și veți judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel.*”? (Matei 19.28). Cine stătea la poartă ca să judece când ei veneau în Cetate? Oh, Doamne! Acolo sunteți voi! Împărații pământului intră în cetate și vin în fața judecătorului apostolic, așa cum a promis Isus. Oh, Doamne!

Întreaga lume va vedea Lumina lumii, pe Isus, care va ședea pe Tronul din vârful Muntelui Sionului, în vârful lumii, vârful Bisericii; Muntele va avea o mie cinci sute

de mile, adică jumătatea mărimii Statelor Unite, astfel încât să poată fi văzut din toată lumea, la o mie cinci sute de mile înălțime.

Pe tot muntele, în sus și în jos, vor fi cei răscumpărați. Acolo vor fi case din aur curat; vor fi alei, parcuri și grădini, iar Râul Vieții, care vine din Tron, curge în jos prin acele cascade, oh, și peste terase. Pomul Vieții va înflori în fiecare curte, dând roade de douăsprezece ori pe an: câte un fruct deosebit în fiecare lună.

Împărații pământului vor veni în Cetate și își vor aduce darurile lor, iar când vor pleca, vor lua câte o frunză din acest Pom, fiindcă *„frunzele lui sunt pentru vindecarea neamurilor.”* Atunci împărații vor trăi în pace pe pământ. Ei vor merge și vor lua o frunză din Pom, la fel ca porumbelul pe care l-a trimis Noe, după ce mânia lui Dumnezeu s-a potolit, și care s-a întors purtând o frunză de măslin în cioc. Tot așa va fi când împărații părăsesc Cetatea după ce și-au adus slava și cinstea în camera Miresei: la plecare vor lua o frunză pe care o vor arăta împăratului din vecinătate, ca semn că vor trăi pentru totdeauna în pace. Amin. Vindecarea neamurilor!

Totul este stabilit. Frate, odată, ne-am luptat și am vărsat sânge; am strigat unul la celălalt, ne-am împușcat unii pe alții, am ucis copii și am făcut multe alte lucruri rele, dar acolo este pace, vindecare. Nu va mai fi nici o boală, ci doar vindecare. Totul s-a isprăvit. *„Vindecarea neamurilor!”* Amin.

Cetatea are Tronul în vârf. Apocalipsa 21.23: *„Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună, ca s-o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu și făclia ei este Mielul!”* Vedeți? Domnul Dumnezeu este Stâlpul de Foc pe care L-au urmat copiii lui Israel prin pustie, dar în Împărăția aceea desăvârșită, El este înălțat sus pe Tron. Atunci, Isus predă Împărăția Tatălui, pentru ca Dumnezeu să poată fi totul și în toate. În vremea aceea, Isus șade pe Tronul Lui, ca Iosif al nostru. Împăratul este Lumina care va străluci de pe vârful Muntelui Sion, iar Lumina Lui sfântă va umplea întreaga Cetate. Aleluia!

O mie cinci sute de mile înălțime și o mie cinci sute de mile pătrate, cu paradisul lui Dumnezeu construit, totul în Cetate; străzi, bulevarde! Citiți Apocalipsa 21 și vedeți dacă nu este așa.

Acolo nu vom mai avea nevoie de lumină pentru că Mielul este Lumina, iar Tronul poate fi văzut de pretutindeni, deoarece este așezat la o înălțime de o mie cinci sute de mile.

Pereții Cetății nu sunt verticali, ci se înclină formând o piramidă, iar Tronul este așezat chiar în vârf.

Aici aș putea spune ceva. Ați observat grupul acesta mic de aici? Ei vin de la distanțe care au aceeași întindere ca a Cetății: din Georgia și din California, până la Saskatchewan și din Kansas până la coasta lanțului de stânci din Maine; sunt cam o mie cinci sute de mile pătrate.

Oh, ei vin din Est și din Vest,

Ei vin din țări îndepărtate

Să sărbătorească cu Împăratul nostru.

Să cineze... (Unde? „*Omul nu trăiește numai cu pâine...*” *Cu Pâine, Cuvânt*).

Să cineze ca oaspeți ai Lui!

Ce binecuvântați sunt acești pelerini!

Eu trebuie să spun că în lume nu am văzut niciodată oameni ca ei.

Oh, privind fața Lui sfântă!

Aprinsă cu Lumina divină

Binecuvântați părtași ai harului Său,

Ca nestemate în coroana Lui vor străluci,

Oh, Isus vine curând,

Toate necazurile noastre se vor sfârși,

Oh, ce ar fi dacă Domnul nostru ar veni în acest moment?

Nu va mai fi mult! Fiecare lucru este perfect. Geografic, Sodoma, mesagerii; fiecare lucru este aranjat exact cum trebuie. Vedeți? Ce înseamnă aceasta? Gândiți-vă numai, venind la acest mic Tabernacol, cu aceleași dimensiuni, o mie cinci sute de mile pătrate.

De ce s-a interesat Dumnezeu atât de mult de acel loc mic din Palestina? Vedeți? Este doar un petec mic, dar tocmai acolo este așezat Templul și tot acolo va apărea și Noul Ierusalim: „*Muntele Măslinilor se va despica în două spre răsărit și spre apus*”, când ea se va împinge dedesubt. Unii spun că el se va da într-o parte și-n alta, în felul acesta, dar nu este adevărat! Dacă scrie că se va despica în două, înseamnă că va fi împins de jos în sus, în ziua aceea când Domnul va sta cu picioarele Lui sfinte pe Munte. Observați, pe Tronul Lui, la o mie cinci sute de mile

Înălțime!

Amintiți-vă că Satan a încercat să-L ispitească odată pe vârful unui munte. Vedeți?

Noua Cetate are douăsprezece temelii, așa cum am spus deja, cei doisprezece patriarhi. Ioan a văzut că zidul avea o sută patruzeci și patru de coți, cu douăsprezece porți din nestemate, pieptarul lui Aaron, iar pe ele erau scrise numele celor doisprezece ucenici.

Isus, Piatra din Capul unghiului, stă pe Tron, căci sfinții L-au încoronat ca Împărat al împăraților și Domn al domnilor. El este Piatra din Capul unghiului.

Nu am portmoneul la mine, dar dacă aveți o bancnotă de un dolar și o priviți, ei au sigiliul Statelor Unite; Într-o parte este un vultur care ține lancea, scutul armatei, iar în capătul celălalt este piramida cu ochiul care vede totul în vârful ei. Vedeți, ei nu știa ce fac. Sub piramidă scrie în limba latină: „marele sigiliu!” Ei nu au știut ce fac, așa cum nu a știut nici Caiafa că profeția.

(Fratele Branham desenează pe tablă). Acolo este Marele Sigiliu. Iat-o, priviți Cetatea! Ea nu are forma unui cub, ci are pereții înclinați, ca să poată fi văzută. Pe acest Munte sfânt va coborî Domnul; aici este El. Acesta este motivul pentru care piatra din capul unghiului nu a fost pusă de Enoh. Vedeți? Piatra de încheiere trebuie să vină acum. Muntele va fi împins în sus și de acolo va ieși Muntele Domnului.

Aici vor locui cei răscumparați. Acolo vor fi alei, străzi largi și parcuri, iar Râul Vieții va curge prin mijlocul Cetății. Fiecare casă va fi făcută din aur transparent, străzile vor fi făcute din aur, iar Pomii Vieții va fi acolo rodind douăsprezece feluri de roade. Împărații și oamenii cinstiți de pe pământ, vor aduce cinstea și slava lor la porți, iar porțile nu vor mai fi închise noaptea pentru că acolo nu va mai fi noapte.

În Cetatea unde Mielul este Lumina,

În Cetatea aceea unde nu va mai fi noapte

Eu am un locaș acolo.

Acela este eliberat de trudă și de griji,

Oh, eu merg acolo unde Mielul este Lumina!

Nu vedeți că orașele, casele și locuințele de aici vorbesc chiar acum despre aceasta? Toate aceste lucruri naturale sunt doar o umbră.

Dacă luați o umbră, de exemplu mâna mea; pentru a exista un negativ (o umbră), trebuie să fie mai întâi pozitivul. Dacă priviți această umbră de departe, apare ca și cum aș avea o duzină de degete, dar dacă apropiați mâna de umbră, aceasta devine tot mai clară, până se unește cu mâna.

Acesta este motivul pentru care oamenii se gândesc că există trei sau patru dumnezei. Voi vă uitați prea departe înapoi în reforma timpurie. Vedeți? Veniți acum jos și veți găsi, concentrându-se înăuntru până când este Unul. Corect.

Există o singură Mireasă; nu o duzină de denotațiuni, ci o singură Mireasă, cei aleși, cei care au fost hotărâți mai dinainte pentru aceasta, cei care pot să-și recunoască locul în Împărăție.

Isus, Piatra din Capul Unghiului, stă pe Tronul din vârful Cetății care are douăsprezece temelii și douăsprezece porți și unde apostolii vor judeca cele

douăsprezece seminții.

Piramida lui Enoh nu face umbră în nici un moment al zilei. Eu am vizitat piramidele din Egipt. Așezarea și dimensiunile acestui corp geometric sunt calculate în așa fel încât în jurul piramidei nu se formează niciodată o umbră, indiferent unde este soarele. Știți ce înseamnă aceasta? Că Acolo nu va fi niciodată noapte. Voi Îl vedeți pe El în vârful Muntelui, care este inundat de Lumina slavei Lui, care va fi tot timpul acolo, iar răscumpărații vor umbla în lumina Lui. Noi cântăm deja: „Noi umblăm în Lumină, în acea Lumină minunată.” În noi este Ceva care ne cheamă afară „*Am trecut din moarte la viață.*” Aceasta ne așteaptă. Vedeți? Acesta este atributul, este ce simțim noi.

Într-adevăr, așa este... Sunteți pregătiți? Aceasta este cetatea pe care o căuta Avraam. Vedeți? Fiind profet, el știa că această Cetate exista undeva. Așa spune Biblia. El a părăsit cetatea în care locuia, a plecat și s-a dus exact în locul unde va fi această Cetate. Înțelegeți? „*El căuta o Cetate ... al cărei Meșter ziditor este Dumnezeu.*” (Evrei 11.10). Vedeți, Avraam era profet.

Isus a plecat să pregătească, cu mâini Divine, o Cetate Divină. El este Arhitectul divin și a plecat să pregătească o Cetate pentru un popor divin răscumpărat; pentru un popor sfânt și hotărât mai dinainte.

Avraam era în călătorie spre acea Cetate: El a mărturisit că era străin și călător, pentru că era în căutarea Cetății a cărei Făcător și Ziditor este Dumnezeu. Fiind profet, el știa că această Cetate era pe undeva. Ioan a văzut-o coborând din cer, dar Avraam se gândea că este undeva pe acest pământ. De ce? Pentru că L-a întâlnit pe Melhisedec, Împăratul ei, și i-a dat zeciuială. „*El nu avea nici tată, nici mamă, nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții.*” Avraam l-a întâlnit și au luat Cina exact acolo unde se va ridica Cetatea, pe Muntele cel sfânt al Domnului, unde vor locui cei răscumpărați. Oh, Doamne!

Timpul acela nu se va sfârși. Acum mai suntem încă în timp, dar în curând vom

merge în veșnicie.

Oh, Munte sfânt! Acolo vor fi străzi din aur străveziu, alei, case și parcuri. Dacă vreți, puteți să citiți lucrul acesta în Apocalipsa 21.18. Acolo va fi Pomul Vieții care va rodi de douăsprezece ori pe an, în fiecare lună câte un rod diferit. Oamenii care mănâncă aceste fructe, își vor schimba meniul în fiecare lună.

Roadele lui vor fi numai pentru biruitori. Ați știut aceasta? Ele nu sunt pentru denominațiuni. Voi ziceți: „Chiar așa, frate Branham?”

Haideți să deschidem Biblia la Apocalipsa 2.7, ca să vedem dacă este adevărat sau nu. *„Cine are urechi, să audă ce zice Bisericii Duhul...”*

Acum fiți atenți, pentru că aici El nu le vorbește evreilor, ci Bisericii, neamurilor. *„Cine are urechi să audă ce zice Bisericii Duhul: „Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din Pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.”*

Aici este vorba numai despre biruitori, despre cei care biruiesc fiara și semnul ei, despre cei care biruiesc catolicismul, protestantismul și denominaționalismul. *„Cel ce va birui fiara, semnul ei și numele ei, va avea dreptul la Pomul vieții, ca să intre pe porți unde nu poate intra nimic întinat.”* Vedeți? Gândiți-vă la aceasta. Încă puțin, apoi vom merge mai departe.

Pomul Vieții va fi numai pentru biruitori, iar frunzele lui vor fi pentru vindecarea neamurilor. Aceasta va fi atunci când împărații care trăiesc pe pământ își aduc cinstea în Cetate și o pun înaintea Tronului lui Dumnezeu. Vedeți, este exact ca în trecut, când cele unsprezece seminții ale lui Israel își aduceau zeciuiala lui Levi. Când vin de pe pământul binecuvântat și își aduc cinstea în acea Cetate, la plecare au dreptul să ia o frunză sfântă din Pomul Vieții. Acolo nu va mai fi război, ci numai pace, iar frunzele vor fi un semn de aducere aminte și de vindecare pentru neamuri.

Este același Pom al Vieții din grădina Eden, iar Adam ar fi mâncat din El dacă nu ar fi căzut. Acel Pom al Vieții îi amintea tot timpul că tinerețea lui era fără sfârșit. Vedeți?

La fel va fi cu neamurile. Frunzele vor fi pentru vindecarea neamurilor, dar nu de bolile de acum. Ei vor avea aceleași drepturi ca Adam și, asemenea porumbelului care a adus o frunză de măslin în cioc, fiecare împărat va lua câte o frunză sfântă.

Observați Râul Vieții. Poate era format din mai multe râulețe mici...

Încă câteva minute și voi încheia, deși mai am încă vreo treizeci de pagini de notițe. Da. Uitați-vă.

Pe pământul acesta nu este nimic mai bun să-ți potolească setea, decât un izvor de munte. Eu am vorbit nu demult despre aceasta. Este o resursă dătătoare de viață. Fiind obosit și însetat, te vei pleca la un izvor cu apă bună care izvorăște de undeva din adâncurile pământului, de la sute de metri adâncime, cu o apă minunată, dătătoare de viață, unde nu pot ajunge microbii. Noi prețuim foarte mult aceasta și totuși lucrul acesta este mic. Pământul are multe izvoare cu apă proaspătă. Atunci când ești însetat de moarte și ajungi la un izvor cu apă bună și rece, dacă bei din el te va ajuta să trăiești.

Dar priviți de unde vine acest Râu? Din Tron, de acolo primește el resursa dătătoare de Viață. Acest Izvor vine de sub Tronul lui Dumnezeu, de unde șade Dumnezeu.

Pe pământul pe care trăim noi, fiecare om, fie că este creștin sau păgân, merge la un templu. V-ați gândit vreodată la aceasta? Toți au biserici.

Dar în această Cetate nu este nici un templu, pentru că Biblia spune: „În cetate n-

am văzut nici un templu; pentru că Domnul Dumnezeu și Mielul, este Templul ei.” (Apocalipsa 21.22).

Mielul este Lumina; Mielul este Templul; Mielul este Viața; Mielul este Tronul; El este acel Templu. Vedeți, toate templele de aici au un obiect la care se închină oamenii, dar în această Cetate, Obiectul închinării este El. El este cu poporul Său, iar Lumina Sa Spirituală inundă Cetatea piramidă.

Exact ca atunci când Petru și Ioan au fost pe vârful muntelui. Lumina acoperea vârful muntelui, iar un Glas a spus: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit.”*

În Apocalipsa 21.3-4 scrie: *„...Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii!”* Dumnezeu Și-a făcut cortul în omul pe care l-a răscumpărat prin aceste trei procese, iar acum va răscumpăra Pământul și va locui pe el împreună cu supușii Lui de pe pământ, pe care i-a rodit de pe pământ. El L-a trimis pe Isus să răscumpere pământul căzut, din care suntem o parte. *„Nici un fir de păr din capul nostru nu se va pierde.”* Așa a spus Isus. Și tot El a zis: *„Eu îl voi învia din nou în zilele din urmă.”* Vedeți? De ce? Pentru că sunteți o parte din pământ.

Știți că eu aveam o glumă mică întotdeauna când soția îmi spunea că mi-am pierdut părul. Astfel, i-am răspuns că nu am pierdut nici măcar un fir de păr din cap.

„Dar unde sunt?”

„Acolo unde erau înainte să le primesc! Orice ar fi și oriunde s-ar afla acum, ele mă așteaptă.” Vedeți? Acesta este adevărul. Într-o zi mă voi duce la ele.

Trupul acesta îmbătrânește, se zbârcește și cade; umerii se lasă în jos, genunchii dor și vocea devine răgușită. Acesta este adevărul. Voi îl puteți arunca în mare, dar

Trâmbița mă va trezi. Da, domnule! Da, domnule! Într-una din aceste zile, noi ne vom schimba! Eu sunt o parte din acest pământ răscumpărat. Voi sunteți în lume, dar nu aveți nimic cu ordinea ei (cu cosmosul), pentru că aveți o ordine diferită; o ordine răscumpărată.

Observați! „Cortul lui Dumnezeu va fi cu oamenii”. Notați: „*Lucrurile dintâi au trecut.*” Lucrurile acestea au trecut. Aceasta înseamnă că cerul a venit jos să locuiască cu omul. Vedeți? Cerul și pământul s-au îmbrățișat, exact ca atunci când Porumbelul a venit peste o parte din Pământ, peste Isus.

După trup, El era praful pământului, omul. Dumnezeu a venit pe pământ din acel germen mic de Viață, prin puterea creatoare. Apoi, Viața care era în acel Sânge, S-a înălțat înapoi la Dumnezeu, dar Sângele a picurat pe pământ, ca să-l pretindă. (Fratele Branham bate de câteva ori în amvon).

De ce s-a întâmplat aceasta? Din cauza sângelui care a fost adus din germenul celulei lui Cain. Vedeți? Acum, El vine înapoi cu aceeași putere creatoare prin care l-a creat pe Adam, dar aici este al doilea Adam. Cain a zdrobit acea celulă atunci când l-a ucis pe Abel cel neprihănit și i-a vărsat sângele, dar Abel a fost născut prin sex.

Dar acest Unul nu S-a născut prin sex, ci El este „*începutul zidirii lui Dumnezeu,*” și El a răscumpărat pământul. Tot calciul, potasiul, petrolul, lumina cosmică, din care sunteți făcuți, sunt răscumpărate prin El. „*Nici un fir de păr nu se va pierde și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*” (Luca 21.18).

Ce se va întâmpla după aceea? Dumnezeu vine jos să locuiască pe Pământ, fiindcă prin trupul Său și El este o parte din acest Pământ. El a înviat pentru neprihănirea noastră și noi suntem socotiți neprihăniți crezând aceasta și acceptând-o.

Observați cum Dumnezeu a devenit Om, în Isus Hristos, ca să ne răscumpere pe

noi? El a fost rânduit mai dinainte să ne ia locul, ca să ne salveze și să facă posibile toate aceste lucruri. Observați exteriorul și frumusețea zidurilor Cetății!

Acum aveți Cetatea? Vedeți, ea este un Munte sfânt. (Fratele Branham o ilustrează la tablă). „*Nici o vătămare (sau distrugere), nu va fi pe Muntele Meu cel sfânt, zice Domnul!*” Cetatea nu este un cub; este un Munte, iar lungimea, lățimea și înălțimea ei sunt egale. Vedeți? O mie cinci sute de mile în direcția aceasta, o mie cinci sute de mile în direcția aceea și o mie cinci sute de mile în sus, așa că este un Munte uriaș, ca o piramidă, iar Cetatea este pe acel Munte. Glorie!

Vedeți, acolo este raiul lui Dumnezeu! Lumina Lumii, acea Împărăție desăvârșită. Nu ziua a șaptea, ci veșnicia. Vedeți? Nu Împărăția de o mie de ani, ci Noul Pământ. Aleluia!

În timpul Mileniului, Pământul trece prin procesul său de sfințire, dar totuși mai trebuie să fie ars. Înțelegeți? Sângele care a răscumpărat oamenii arată că prețul este plătit, dar după o mie de ani el trebuie curățit prin Foc, așa cum ați fost curățiți voi, reprezentanții Lui din această Cetate, pe pământ.

Ce mai contează dacă trăiți sau muriți? Dacă El vine astăzi, peste o sută sau peste o mie de ani, eu mă odihnesc numai până vine schimbarea mea.

Voi, bărbați și femei care ați îmbătrânit, nu fiți descurajați! (Fratele Branham ilustrează pe tablă). Dacă ești o calitate, un atribut al lui Dumnezeu, ești veșnic. Dacă treceți din ziua a șaptea, în a opta, intrați în veșnicie prin botezul Duhului Sfânt, sunteți cuprinși în Aceasta. Dar dacă te încrezi numai într-o senzație sau în faptul că sari în sus și-n jos și spui: „Eu fac aceasta...”, sau: „Eu țin ziua a șaptea...” sau: „Eu nu mănânc carne...” sau alte lucruri de felul acesta, să știi că toate vor pieri. Vedeți? Dar Acesta este veșnic. Sărbătoarea care urmează după sărbătoarea Corturilor este veșnica. Vedeți?

Sărbătoarea Corturilor este ultima sărbătoare, cea de-a șaptea. Acum, noi ne închinăm sub sărbătoarea Corturilor, epoca a șaptea a bisericii, iar în Mileniu vom fi din nou sub sărbătoarea Corturilor, în ziua a șaptea.

Dar după ziua a șaptea, noi avem o Adunare sfântă, mergem înapoi în veșnicie. Cum? Prin Cel veșnic care a venit, ne-a răscumpărat și ne-a luat înapoi, lăsându-ne să recunoaștem că noi eram o parte din El.

De unde știți că sunteți o parte din El? Pe baza Cuvântului făgăduit pentru acest ceas, a promisiunii acestei zile. Ce este aceasta? O reșezare înapoi la prima zi. *„El va întoarce inima copiilor spre părinții lor,”* va aduce reșezarea, întoarcerea la Cincizecimea adevărată, nu ceva senzații; și va manifesta Lumina de seară, pe același Fiu care S-a arătat în Lumina de dimineață, după cum este promis pentru această zi. Amin și amin!

Unde suntem, prieteni? Unde suntem acum? Așteptăm să ieșim afară din scenă, astfel încât să intre Apocalipsa 11... El să se facă cunoscut Evreilor. Acesta este adevărul, vine Răpirea.

Priviți! Pe noul Pământ, dincolo de porțile și de zidurile Cetății, națiunile vor trăi în pace deplină. Cum se face aceasta? Împărații pământului își vor aduce slava și onoarea în Cetate. Acolo nu poate fi niciun păcat. Vă garantez că în acea Cetate nu va intra nici o femeie cu părul scurt. Acolo nu vor fi niciun fel de haine scurte și nu se va fuma. Preacurvarii, curvarii, mincinoșii și închinătorii la idoli, sau orice ar fi fost, nu vor intra în acea Cetate. Nu! Toate acestea se vor sfârși și păcatul nu va mai fi: *„Nimic spurcat nu va intra Acolo!”* Așa a spus El. *„Toate lucrurile de aici vor trece pentru totdeauna.”*

Priviți în câmpiile ce se întind în jurul porților Ei:

Ursul va fi blând, lupul va fi domesticit;

Leul va sta culcat împreună cu mielul;

și fiarele câmpului vor fi conduse de un copil.

Eu voi fi schimbat din făptura care sunt.

Voi fi schimbat din acest trup muritor și bătrân, în care locuiesc acum, din acest trup în care este încă moartea.

Ați auzit cântarea „Ursul va fi blând. Lupul va fi domesticit”? El nu va sări în sus, și nu te va ataca pe la spate încercând să te omoare. El va merge cu voi în jos pe cărare. Cine o să moștenească aceasta? Cei Răscumparați. Cine vor fi aceștia? Observați, eu pot să vă învăț numai din simboluri. Notează, Frate Lee.

Cine a venit pe noul pământ împreună cu profetul Noe? Toți cei care au intrat în corabie cu el. Este corect? Aceștia sunt cei care au pășit pe el. Vedeți? Cei care au primit mesajul lui Noe, au intrat în corabie și au călcat pe noul pământ după ce acesta și-a primit botezul cu apă.

Așa este și cu cei ce intră acum în Isus. Cum intri tu în El? Printr-un singur Duh. El este Cuvântul, iar tu ai devenit o parte din El. Cum ești parte din El? Recunoscând Cuvântul care este viu în ceasul acesta. Și când El va intra în Mileniu, vei intra și tu împreună cu El. Nu este o nouă generație, ci este o generație care a fost transformată și strămutată. Voi ziceți: „Oh, frate Branham!” Oh!

Fiți atenți! Dacă Dumnezeu a putut să-l ridice pe Ilie, în urmă cu două mii cinci sute de ani și să-l aducă din nou pe pământ ca să fie un profet pentru evrei, cu atât mai mult poate face aceasta cu Mireasa?

Observați ce i s-a spus lui Noe după ce a ieșit din potop! După ce a ieșit pe noul pământ, Dumnezeu i-a dat aceeași poruncă pe care i-a dat-o lui Adam: „*Înmulțiți-vă și umpleți pământul!*” (Geneza 9.1). Acest lucru s-a întâmplat după potop. Vedeți? „*Înmulțiți-vă și umpleți pământul!*” ca și Adam la început. Acum o puteți vedea exact aici. Fiți atenți!

Adam urma să se înmulțească și să umple pământul. Este adevărat? După ce tot ce era pe pământ a fost distrus, Noe urma să se înmulțească și el și să umple pământul. Înțelegeți? Puteți vedea acum ce este „sămânța șarpelui?” Ce a umplut pământul? Puteți înțelege? În ordine. Acum vedeți cum a ajuns Satan la Eva. Acesta este motivul pentru care a domnit moartea pe pământ de atunci. Cerul, pământul, fiarele, atmosfera, toate sunt blestamate de Dumnezeu din cauza aceasta. Acesta este blestemul, deoarece Satan a ajuns primul la aceasta.

Isus a venit să răscumpere Pământul pentru Tatăl, iar ca să poată face aceasta, a devenit o parte din Pământ. Așa cum am mai spus, prin acel praf răscumpărat (partea care a fost Isus Însuși), toate atributele lui Dumnezeu sunt răscumpărate cu pământul.

El era Cuvântul vorbit, iar noi, care suntem răscumpărați, suntem o parte din El. Aceasta înseamnă că tu poți să-L... Înțelegeți?

Fariseii spuneau că ei erau cei aleși dar, din prima ilustrare pe care am făcut-o, puteți vedea că erau aceasta numai prin intelect. Dovada? Nu au putut recunoaște Cuvântul când acesta S-a manifestat înaintea lor, ci au spus: „Omul acesta are un duh rău!”

Oamenii religioși de astăzi, oameni mari și talentați, ne numesc profeti mincinoși și pun asupra noastră fiecare lucru murdar care poate fi pus. De ce? Pentru că ei nu pot înțelege.

Botezul cu apă pe care l-a primit pământul nu a fost suficient ca să-l curețe; sfințirea prin Sânge l-a adus înapoi ca să aibă pretenție asupra lui, dar botezul Focului îl curăță, așa cum a făcut cu Mireasa Lui. Deci este nevoie de neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt.

După cum am mai spus, El nu a promis niciodată că va ridica o rasă nouă, ci a făgăduit că o va răscumpăra pe cea căzută. Cei care au fost hotărâți mai dinainte moștenesc aceasta așa cum a promis El, iar noi știm că El este Dumnezeuul neschimbător.

Amintiți-vă că după ce l-a luat pe Ilie, după răpire, Dumnezeu l-a mutat, iar în curând îl trimite înapoi ca să-și ocupe locul ca profet în mijlocul poporului Său. El va face aceasta cât de curând. El l-a păstrat viu două mii cinci sute de ani și urmează să vină din nou.

El l-a înviat și pe Moise din morți. Unde este mormântul lui? Poate să-l găsească cineva? Citiți cartea lui Iuda și veți vedea că arhanghelul Mihail s-a certat cu Satan pentru trupul lui Moise, și i-a spus: „*Domnul să te mustre!*” Apoi, pe Muntele schimbării la față, au stat Petru, Iacov și Ioan, privindu-L pe El, exact în țara unde urmează să fie ridicat Muntele, ca să locuim pe El. Vedeți? Și El a venit ca să-l răscumpere.

Acolo a fost reprezentată Biserica răpită și cei care sunt adormiți. Unde s-a întâmplat aceasta? (Fratele Branham ilustrează la tablă pentru următoarele câteva paragrafe). În Cetate, sus pe vârful Muntelui. Înțelegeți?

Acolo erau Petru, Iacov și Ioan, cei care priveau, trei martori pământești, și Ilie, Moise și Isus, ca martori cerești. Acolo era Moise, cei morți și înviați, și Ilie, cei răpiți, care sunt încă în viață. Vedeți, ambele categorii au fost reprezentate pe muntele acela sfânt, alături de Isus, Răscumpărătorul. Apoi Dumnezeu l-a legitimat spunând: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit.*”

Referindu-se la acest eveniment, Isus a spus cu câteva zile înainte: „*Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici, nu vor gusta moartea până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu stabilită în putere.*” (Matei 16.28).

Ce era aceasta? Morții înviați și sfinții aflați în viață, vor fi luați împreună ca să-L întâlnească pe El în văzduh. Isus stătea pe acel munte, iar Dumnezeu L-a preumbrit și a zis: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care-Mi găsesc toată plăcerea!*” ordinea noii Împărății.

Oh, frate, soră, moartea nu vă schimbă, ci schimbă doar locuința. Înțelegeți?

Gândiți-vă la Samuel. El era mort și îngropat de doi ani; era în Paradis atunci când vrăjitoarea din Endor l-a chemat, iar Saul a căzut cu fața la pământ pentru că l-a recunoscut. El nu se schimbase deloc, ci era încă același Samuel. Deși era mort de doi ani, era încă profet și i-a zis lui Saul: „*Mâine, tu și fiul tău veți cădea în luptă, și veți fi împreună cu mine.*” (1Samuel 28.19). Și s-a întâmplat întocmai.

Vedeți? Când Moise și Ilie vor reveni, conform Apocalipsei 11, ei vor fi aceiași profeți. Aleluia! (fratele Branham bate de trei ori din palme).

Eu te voi recunoaște, frate McKinney, în Cetatea a cărei Lumină este Mielul. Vă voi recunoaște pe toți, poporul meu, nestematele din cununa mea, când veți veni în Cetate, din Est și din Vest, atunci când Mireasa va sta pe acel Munte de o mie cinci de mile. Unde? În acea Cetate care are forma unei piramide. Când veți sta pe Muntele acela sfânt, unde Dumnezeu stă pe Munte și Isus pe Tron, Trâmbița de aur va suna când Iosif se ridică să se plimbe prin Paradis, iar copiii lui Dumnezeu cad în genunchi și l se închină, știind că au fost răscumpărați. Vedeți? Amin! Aleluia!

Uneori îmi crește dorul după cer,

Și după slava pe care o voi privi acolo;

Ce bucurie va fi când Îl văd pe Salvatorul meu,

În acea frumoasa Cetate de aur!

Eu sunt pe drum spre acea frumoasă Cetate

Pe care a pregătit-o Domnul...

.....

Isaia a spus în capitolul 9.6-7: „...*Domnia Lui va crește și pacea va fi fără sfârșit. Domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.*” Domnia va fi pe umărul Lui, iar pacea nu va avea sfârșit. Chiar și animalele sunt incluse acolo. Oh, Doamne!

Ursul va fi prietenos și lupul va fi domestic;

Și leul va ședea împreună cu mielul,

Fiarele sălbatice vor fi conduse de un copil,

Dar eu voi fi schimbat.

Când vine ziua aceea, eu voi fi schimbat din această creatură care sunt, pentru că

merg în Cetatea aceea. Eu sunt în drum spre acea Cetate minunată și simt în inima mea puterea de răscumpărare.

Dacă nu este așa, mi-am irosit viața degeaba și i-am învățat pe oameni lucruri amăgitoare. Dar când privesc în jur și văd că promisiunea pe care făcut-o El pentru ziua aceasta, este adevărată; când mă uit la aceste o mie cinci sute de mile pătrate de adunare stând aici, aleșii care au fost chemați din denominațiuni, rase, crezuri și altele; când îi văd adunați împreună, așa cum văd Cuvântul adevărindu-se pe Sine Însuși, și știu că dincolo de orice umbră de îndoială, în ziua aceea, nestematele coroanei mele vor străluci mai puternic decât toate lucrurile de pe pământ.

Timpul este aproape! Noi nu ne adunăm aici în zadar, ci suntem în așteptarea acelei zile! Este foarte, foarte târziu, dar Isus este încă foarte, foarte aproape, iar slava Lui este minunată! Numele Lui este „Minunat.” Puteți vedea această Cetate? Acolo se vor așeza Mirele și Mireasa Sa, și nicicând nu vor mai...

Dacă credeți că este minunat când venim de la sute de mile ca să ne hrănim cu Cuvântul Său, aceasta este numai o umbră a ceea ce va fi când vom locui în Cetate cu El! Acolo, noi vom fi vecini și vom mânca din pomii aceia, vom umbla pe străzi de aur, vom bea din Râul acela și vom umbla prin Paradisul lui Dumnezeu împreună cu îngerii, cutreierând pământul și cântând imnuri. O, ce zi va fi aceea! Atunci vom vedea că a meritat să-L slujim. Uneori calea ni se pare aspră, alteori este grea, dar, oh, când vom ajunge acolo și vom fi cu El tot ce a fost aici ni se va părea atât de puțin! Ce vor mai conta atunci numele rele și lucrurile pe care le-au spus ei, când Îl vom vedea pe El în acea minunată Cetate a lui Dumnezeu?

Să ne plecăm capetele:

Eu sunt destinat pentru acea frumoasă Cetate

Domnul meu a pregătit-o pentru ai Săi;

Acolo răscumpărații din toate veacurile

Cântă „Glorie!” în jurul Tronului alb.

Uneori mi-e dor de patria Cerească,

Gloria Lui o voi vedea acolo!

Ce bucurie va fi atunci când

Îl voi vedea pe Salvatorul meu,

În frumoasa Cetate de aur!”

Ioan a văzut-o pe insula Patmos! (fratele Branham plânge de bucurie).

Isuse scump, nădejdea mea nu este zidită pe nimeni altcineva decât pe Tine, Domnul meu. Cetatea marelui Împărat este mama inimii mele, acea Cetate, marele Împărat. Dumnezeule, Te rog nu lăsa ca vreunul de aici să piară. Ajută-ne să ne cercetăm viețile din nou, Doamne, în timp ce așteptăm venirea Domnului. Într-o zi se vor ridica toți mântuiții Tăi, chiar și cei căzuți în Coloseumul din Roma, unde au fost mâncați de lei.

Acolo, pe Muntele gloriei, nu vor mai fi cimitire, la uși nu vor mai fi puse coroane funerare și nu se va mai vărsa nici o lacrimă. Nu, nu! Acolo totul va fi minunat și

nici o furtună nu va lovi Muntele cel sfânt. Acolo totul va fi glorios.

Ajută-ne, Doamne! Dacă în locul acesta este unul care a fost chemat la Cina de Nuntă a Mielului, din acești o mie de ani de domnie Milenară, ajută-l. Apoi, după terminarea lunii de miere intrăm în Cetate. Mileniul este doar luna de miere. Apoi, Mirele Își ia Mireasa cu Sine, pentru că este a Lui, Îi aparține. Mirele Ei; Mireasa Lui. Oh, de când S-a logodit, El S-a dus să pregătească o Casă!

Fie ca noi să rămânem credincioși Cuvântului, pentru că El este Cuvântul! Doamne, chiar dacă alții încearcă să ne împiedice, să ne țină la o parte de Acesta, trage-mă mai aproape.

Uneori mi-e dor nespus de ceruri,

Căci slava lui de acolo o voi privi:

Ce bucurie va fi când pe Salvatorul meu îl văd,

În acea frumoasă Cetate de aur!

Căminul viitor al Mirelui și a Miresei! El vine înapoi... la Cina Nunții. Aceasta va fi de trei ani și jumătate, apoi intrăm în Mileniu, în luna noastră de miere. Apoi, El o să aducă Cetatea la vedere, ca un mire care îi face o surpriză miresei sale, care stă acolo sfioasă și privește la viitoarea ei casă. Astăzi, noi vedem această Cetate prin credință, dar ea va fi chiar aici, pe acest Pământ, pentru că așa ne-a făgăduit El.

Într-una din aceste zile, Biserica Ta va fi răscumpărată pe deplin, apoi va fi răscumpărat și pământul Tău, restul de particule. Dar întâi, Tu ai răscumpărat poporul Tău, trupurile lor care sunt făcute din pământ.

Ajută-ne, Dumnezeule! Dacă printre noi este cineva care nu este sigur de acest lucru, fă-l să primească chiar acum această siguranță.

Știu că m-am întins mult și că este cald, dar noi nu vom sta totdeauna aici, poporul! Eu nu voi fi totdeauna păstorul vostru, de aceea să ne grăbim să primim această Asigurare. „Există vreo cale, frate Branham?”

Da! Deveniți o parte din Cuvânt, o parte din Cuvântul de astăzi! Voi nu puteți fi o parte din Cuvântul din ziua lui Moise, pentru că acea parte s-a împlinit deja, acelea erau picioarele. Noi suntem la Cap, iar Capul este Hristos. Nu suntem în timpul lui Luther, timpul brațelor! Nu! Acesta este timpul Capului. Hristos, Piatra din capul unghiului vine în trup.

Dacă nu sunteți siguri de aceste lucruri, ridicați mâna ca să vă pot vedea. Plecați-vă cu toții capetele! Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Spuneți: „Amintește-mă în rugăciune, frate Branham, căci vreau să fiu acolo! Nu vreau să pierd această ocazie! Eu mă cercetez și fac tot ce pot, dar roagă-te pentru mine, vrei?” Dumnezeu să te binecuvânteze.

Acum, în timp ce vă gândiți la aceasta, rugați-vă și spuneți: „Dumnezeule...” Faceți aceasta în inima voastră. Dacă simțiți în inimă ceva care vă mișcă, este acel atribut care încearcă să se declare el însuși.

Sunt destinat pentru acea frumoasă Cetate

Domnul meu a pregătit-o pentru ai Săi;

Unde toți răscumpărații din toate timpurile,

Vor cânta Glorie!" în jurul Tronului alb.

Uneori îmi este dor de Ceruri,

Ce bucurie va fi acolo când pe Salvatorul meu îl văd,

În acea frumoasă Cetate de aur!

Doamne, Tată ceresc, ia-ne acum. Fă ca marele Păstor, marele Păstor Răscumpărător care a părăsit slava, știind că unele din atributele Sale erau pierdute prin văile păcatului, unde lupii și alte fiare sălbatice sunt gata să devoreze acele micuțe oi... El a părăsit străzile de aur și a venit jos pe pământ, S-a făcut unul dintre noi, fiindcă numai așa a putut să ne descopere dragostea lui Dumnezeu. Pe unele din calitățile Sale le-a găsit în denominațiuni, pe altele în case rău famate; pe unele pe străzi, oarbe, pe altele în îngrădituri și pe lângă garduri, dar El i-a răscumpărat pe toți aceia care au fost hotărâți mai dinainte pentru Viață, de Tatăl.

El ne-a însărcinat să trăim partea de Cuvânt pentru timpul acesta. Noi vedem marea reformă a lui Luther, apoi pe Wesley și mișcarea pentecostală, dar acum căutăm Piatra din Capul unghiului Cetății. O, Dumnezeule, noi recunoaștem timpul și făgăduința care ne-a fost dată pentru această zi și știm că lucrurile urmează să fie reșezate. Lumina de seară va aduce roadele la coacere! „*Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul; dar spre seară se va arăta Lumina.*” (Zaharia 14.7).

Același Fiu slăvit al lui Dumnezeu, care S-a manifestat în trup omenesc aici, pe pământ, împlinind astfel făgăduința, a orbit ochii fariseilor, saducheilor, irodienilor și așa mai departe.

Astăzi se repetă din nou, Cuvântul fiind manifestat ca atunci: cunoaște tainele

inimii, așa cum le-a cunoscut și atunci, cum spune Scriptura, care nu poate fi desființată. Dumnezeule, ajută-ne să recunoaștem aceasta!

Ajută-i pe cei ce au ridicat mâinile acum! Fă ca ei să fie mai strâns legați; să se încalțe cu Evanghelia păcii, să se îmbrace cu toată armura lui Dumnezeu; să-și pună coiful; să-și ia scutul credinței; și să pornească înainte, de azi încolo. Îngăduie aceasta, Doamne.

Ne vom mai aduna încă puțină vreme, și vom fi somați; atunci va veni Răpirea, dar va fi luat numai un grup mic, ca în zilele lui Enoh.

Apoi, „rămășița seminței femeii, care ține poruncile lui Dumnezeu,” iudeii, și „cei care au mărturia lui Isus Hristos,” neamurile, vor fi vânați ca și câinii, „și-și vor da viața pentru mărturia lor.”

Apoi, în marea dimineață, va începe odihna Mileniului, luna de miere.

„Restul morților nu vor învia până la sfârșitul celor o mie de ani.” Atunci, la sfârșitul celor o mie de ani, va avea loc o judecată care arată că Ham era pe corabie. Ham este încă în rămășiță. Cei care aud aceste lucruri și le resping, trebuie să fie judecați.

Îngăduie, Doamne, ca noi să nu fim considerați printre ei, ci să fim între cei chemați la Cina de Nuntă. pentru că Îl recunoaștem pe Isus printre noi și intrăm cu El, afară din lume, în El. Lasă-ne să intrăm în acea Cetate, să venim afară cu El.

Doamne, eu îmbătrânesc. Nu mai am multe predici de predicat, dar mă încred pe deplin în Tine. Eu sunt în căutarea acelei Cetăți, ca părintele Avraam, fiindcă în mine este Ceva care-mi spune că Aceasta vine. Din pricina aceasta încerc, Doamne, să răspândesc pretutindeni Lumina și să-i chem pe oameni la Tine. Nu-l

lăsa pe niciunul, Doamne...

Cât de minunat mi-ai descoperit aceasta cu puțin timp în urmă! Dintr-o circumferință de vreo o mie cinci sute de mile, numai unul ici și colo, astăzi sunt așezați împreună, într-un loc micuț, așteptând să apară acea Cetate. Noi umblăm și mărturisim că suntem străini și călători. Păgânii, lumea, toți, râd și fac glume pe seama noastră; denominațiunile religioase ne ridiculizează, însă noi nu suntem mișcați de toate acestea. Fă-ne de neclintit, Doamne, o parte din Cuvânt. „Aceasta se va întâmpla în zilele din urmă.” Fie ca aceștia să fim noi, Doamne, fie ca noi să fim considerați printre ei, fiindcă o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Credeți voi aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). haideți să ridicăm mâinile spre El.

Eu sunt destinat pentru acea frumoasă Cetate,

Domnul meu a pregătit-o pentru ai Lui;

Unde toți răscumpărații din toate epocile

Vor cânta “Slavă!” în jurul Tronului Alb;

Uneori îmi crește dorul de ceruri,

Și de slava de acolo ce o voi privi:

Oh, ce bucurie va fi aceea când pe Salvatorul meu îl văd,

În acea frumoasă Cetate de aur!

Dacă urmează să locuim împreună în acea Cetate, dați mâna unii cu alții și spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, călătorule!” De unde ești? Din Louisiana? Din Georgia? Mississippi? Și eu sunt un călător în căutarea acelei Cetăți.”

Eu sunt în căutarea acelei Cetăți, frate Neville; am luat-o pe cărarea spre ea. Frate Capps, și în seara aceasta eu sunt în căutarea acelei Cetăți. (fratele Branham începe să fredoneze cântarea: „Nu fii descurajat!”).

Gloria de acolo eu o voi vedea.

Ce bucurie va fi aceea când pe Salvatorul meu îl văd,

În cetatea aceea frumoasă de aur!

Oh, ursul va fi blând, și lupul va fi domestic;

Leul va sta culcat cu mielul împreună, oh, da!

Fiarele din câmp vor fi mânate de un copil!

Și eu voi fi schimbat,

Schimbat din această făptură care sunt. Oh, da!

Oh, acolo va fi pace în vale pentru mine într-o zi;

Oh, acolo va fi pace în vale pentru mine. (Adevărat! Da!)

Acolo nu va mai fi tristețe, nici necaz,

nu va mai fi mâhnire, eu voi vedea;

Acolo va fi pace în vale pentru mine.

Împăratul vostru nevăzut, în dimineața aceasta, Se va manifesta. Atunci eu nu-l voi mai vedea pe Bill Dauch care are nouăzeci de ani, și voi nu mă veți vedea în vârstă de cincizeci de ani, câți am acum, pentru că în ziua aceea voi fi schimbat.

Atunci fiarele din câmp vor fi mânate de un copil;

Iar eu voi fi schimbat din această făptură care sunt.

Nu sunteți bucuroși pentru aceasta? Părul cărunt va dispărea și la fel umerii încovoiați. Noi vom sta acolo într-o frumusețe nemuritoare, asemănători Lui, mai strălucitori ca soarele. Oh, ce minunat!

...pentru mine mă rog, o, Doamne,

Acolo nu va fi tristețe, nici necaz,

Nu va mai fi mâhnire;

Acolo, în acea vale, va fi pace pentru mine.

De aceea suntem aici. Câți dintre voi au nevoie de putere pentru călătorie? Dumnezeu, dăruiește-ne aceasta. Câți dintre voi sunteți bolnavi în trup, soldați răniți? O duzină sau mai mulți. Credeți că Împăratul nevăzut este aici? Nevăzutul se manifestă prin lucruri vizibile. El este Același ieri, azi și în veci, doar trupul este altul. Acum, dacă Duhul Lui este Cel care a predicat prin mine, El va face aceleași lucruri pe care le-a făcut când a fost aici. Oh, ce minunat!

/:Eu sunt destinat pentru Țara promisă :/

Oh, cine va veni și va merge cu mine?

Eu sunt destinat pentru Țara promisă!

Peste toate acele câmpii întinse

Strălucește o Zi veșnică;

Acolo Dumnezeu Fiul domnește pe veci,

Și împrăștie noaptea la o parte.

/:Oh, eu sunt destinat pentru Țara promisă :/

Oh, cine va veni și va merge cu mine?

Eu sunt destinat pentru Țara promisă!

Cinci sute de oameni au fost prezenți pe malul râului în ziua când a apărut Îngerul Domnului, vizibil, ca să dovedească așa cum a mai făcut-o o dată pe Muntele Sinai, că eu L-am întâlnit. Eu am intrat în râu în timp ce sute de oameni cântau aceeași cântare pentru botez. Atunci El a venit, coborând în același Stâlp de Foc pe care puteți să-L vedeți în fotografie. El a coborât jos la râu și a spus: „Cum Ioan Botezătorul a fost trimis înainte mergător al primei Lui veniri, acest Mesaj va merge înaintea celei de-a doua Veniri!”Vedeți? Iată unde suntem.

Oh, cine va veni și va merge cu mine?

Eu sunt destinat pentru Țara promisă!

Același Stâlp de Foc este aici cu noi. Sunteți conștienți de aceasta? El ne-a hotărât pe unii dintre noi pentru un lucru, iar pe alții pentru altul. Dacă nu vă veți îndoii de faptul că El este prezent în mijlocul nostru, cred că Se va legitima pe Sine Însuși înaintea voastră. Vă va mulțumi aceasta? Ne apropiem de ora două, dar dacă Îl credeți, permiteți-I să coboare peste noi! Unde este credința noastră? Vedeți, voi trebuie să credeți, pentru că dacă nu vă îndoiiți, are să lucreze.

Eu recunosc prezența divină a Ființei lui Hristos, care este Cuvântul. Biblia spune: *„Cuvântul lui Dumnezeu este... mai puternic decât o sabie cu două tăișuri: El pătrunde încheieturile oaselor, deosebește gândurile inimii și îi descoperă tainele.”* (Evrei 4.12).

Priviți! Eu nu am știut aceste lucruri cu ani în urmă. Și când le-am spus, fără să le cunosc, uitați-vă ce a făcut El. Îngerul mi-a spus: „Vei lua oamenii de mână și vei

vorbi fără să te gândești la nimic; vorbește numai ce-ți spune acest atribut! Vei zice: „Este tumoare!” sau orice altceva va fi.” Apoi a continuat: „Se va întâmpla întocmai, dar nu tu vei face aceasta!” Vedeți? „Aceasta va cunoaște exact ceea ce este în acel om.”

Printre noi sunt tot felul de imitații prin care Satan încearcă să-i înșele, dacă ar fi cu putință, chiar și pe cei aleși. Priviți dacă restul lucrurilor merg cu Cuvântul, și veți ști dacă este corect sau nu, pentru că Isus rămâne Același ieri, azi și în veci.

„Câți dintre cei ce sunt bolnavi știu că nu-i cunosc? Ridicați mâinile și spuneți: „Știu că tu nu mă cunoști!” Oh, cred că sunt peste tot! Singurul lucru pe care trebuie să-l faceți, este să credeți.

Crede numai, crede numai,

Totul este posibil crede numai!

Crede numai, crede numai,

Totul este posibil, crede numai!”

Isus a spus: *„Așa cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi și în zilele din urmă când Se va descoperi Fiul omului. Când Fiul omului va fi descoperit, sau se va descoperi pe El Însuși în zilele din urmă.”* Nu în zilele de la început, nu în zilele de la mijloc, ci în zilele din urmă. Vedeți, atunci Se va descoperi El. Acum noi suntem în zilele din urmă. Sodoma stă exact așa în toate privințele, mesagerii, totul este întocmai.

Ce s-a întâmplat cu micuța rămășiță care a fost chemată afară, cu gruparea lui Avraam? Acolo a fost Unul care a venit între ei, în trup omenesc; reprezentat în

carne omenească, și a mâncat și a băut cu ei, aceeași hrană pe care o mâncau și ei, fiecare lucru. El a stat între ei și le-a spus Mesajul, iar înainte de a pleca, a zis: „Eu voi face lucrul acesta mareț.”

Avraam a început să cerceteze: „Acesta să fie? Eu căutam o Cetate. Este acesta Împăratul ei?”

Și El a spus: „De ce se îndoiește Sara de ceea ce am spus?” Ea era în cortul de la spatele Lui.

Și Avraam L-a numit: „Doamne, Dumnezeule! Elohim”, din pricină că El a deosebit gândurile Sarei.

Isus a spus că El va face lucrul acesta încă o dată în zilele din urmă, prin Piatra din capul unghiului, care vine în Trup. Ca să răscumpere... Ceea ce este răscumpărat, căci vine să-i ia pe ai Săi. El este aici, cu noi.

Aici sunt ridicate o mulțime de mâini, iar eu cred că Dumnezeu poate să vă vindece pe fiecare din voi. Adevărat. Eu cred că sunteți. Cred că nici o persoană nu a venit să stea într-un loc ca acesta, fără să... într-un timp ca acesta, în această atmosferă, fără ca să știe, fără ca să recunoască ceva.

Eu vreau să vă rugați. Vreau să îndepărtați tot ce este rău în inima voastră, apoi să vă rugați: „Doamne Isuse, descoperă aceasta, fiindcă Ți spun ceea ce este rău în mine. Te rog să trimiți Duhul Tău cel Sfânt la fratele Branham, ca să se împlinească ceea ce a spus el că este Adevărul, în acest Mesaj în care a vorbit despre Tine. Eu știu că acesta este Adevărul, de aceea Te rog să-mi descoperi aceasta, ce a spus el a fi Adevărul, în acest Mesaj în care a vorbit despre Tine. Doamne, eu știu că acesta va fi Adevărul. Vorbește-mi.

Rugați-vă și credeți din toată inima, căci Dumnezeu vă dăruiește ceea ce cereți.

Acum vreau să priviți la mine și să vă rugați. Eu spun aceasta la fel ca Petru și Ioan, care au zis: „*Uită-te la noi!*” Ologul dorea ceva și era pe cale să primească. Și voi doriți ceva și eu cred că sunteți pe cale să primiți. Petru a zis: „*Uită-te la noi!*” apoi a adăugat: „*Argint și aur n-am, dar ce am îți dau.*”

Eu nu am vindecarea, ea este în Hristos, dar ceea ce am, un dar de la Dumnezeu, vă dau, credința să-L credeți pe El. Fiecare din voi să fie vindecat în Numele lui Isus Hristos. Credeți! O, dacă ați putea crede!

Doamna aceea mică ce stă acolo și mă privește, a plâns cu câteva minute în urmă, rugându-se. Ea are probleme cu glanda tiroidă. Eu nu te cunosc, ești o străină pentru mine, este adevărat? (sora spune: „Așa este”). Tu nu ești de aici, ci vii din Chicago și ești doamna Alexander. Dacă este așa, ridică mâna. Acum du-te la Chicago și fii sănătoasă.

Ce a atins ea? Același lucru pe care L-a atins femeia cu scurgerea de sânge: poala hainei Lui, nu a mea.

În mulțime este o doamnă mică și aș vrea s-o ajut să mă înțeleagă. Tu, aceea care ți-ai ridicat capul... eu nu te cunosc, ești o străină pentru mine. Numele tău este Czap și ai o boală de stomac. Voi nu sunteți de aici, iar soțul tău, care stă lângă tine, are probleme cu urechea. Voi veniți din Michigan. Dacă este corect, mișcați-vă mâinile. Întoarceți-vă acasă, căci credința voastră vă face întregi. „Dacă poți crede, toate lucrurile sunt posibile.”

Doamna care stă acolo în spate are probleme cu gâtul. Ea este din Georgia și este îmbrăcată în alb. Întoarce-te în Georgia sănătoasă, căci Isus Hristos te face bine. Crezi aceasta?

Doamna care stă pe ultimul scaun de acolo și mă privește, are sinuzită. Dacă crede, Dumnezeu o va vindeca. Doamnă Brown, crede din toată inima că Isus Hristos te face bine... Tu ești o străină pentru mine, dar El te cunoaște. Așa este. Crezi aceasta? Ridica mâna. Aceasta este corect.

Aici în colț este cineva care stă culcat pe acest pat pliant. Spuneți-i să privească aici. Ea este încă în suferință. Dacă aș putea, aș vindeca-o, dar eu nu pot face aceasta. Tu nu ești de aici, ci vii din Missouri și ai o suferință internă. Dacă vei crede din toată inima, fără să te îndoiești, Hristos poate să te vindece și te poți întoarce acasă sănătoasă ca să depui mărturie despre aceasta acolo. Crezi aceasta? Atunci accept-o, ridică-ți patul și du-te acasă. Isus Hristos te face sănătoasă.

Crezi? Aceasta este identificarea Prezenței Împăratului veșniciei. Credeți acum din toată inima? Cu siguranță El a făcut un inel în jurul acestei clădiri. Credeți aceasta din toată inima? Credeți că sunteți în Prezența Lui?

Credeți și acceptați că sunteți unul din reprezentanții acestei Împărății. Ridicați mâna.

Isus a spus: *„Aceste semne vor urma celor ce cred: Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”* Noi suntem unii pentru alții; tu ești o parte din mine, iar eu sunt o parte din tine, și noi toți suntem o parte din Hristos. De aceea haideți să ne punem mâinile unii peste alții.

Chiar acum, femeia care zăcea pe targă s-a ridicat și se plimbă prin sală. Da, ea se întoarce acasă sănătoasă. Amin.

Voi toți sunteți vindecați dacă credeți. Acum puneți-vă mâinile unii peste alții, fiindcă sunteți această parte din Hristos. Rugați-vă pentru persoana peste care vă puneți mâinile, așa cum doriți.

Doamne Isuse, noi recunoaștem că ești aici. Tu ești Împăratul nostru și Te identifici pe Tine Însuși printre noi. Ți mulțumim pentru prezența Ta. Doamne, Tu ai spus: *„Dacă ziceți muntelui acestuia: „Mută-te,” și nu vă îndoiiți; dacă credeți că ce spuneți se va împlini, puteți avea aceasta, puteți avea ce ați zis.”*

Acum, în ascultare de porunca Ta și în supunere față de Cuvântul lui Dumnezeu care nu poate greși, ca slujitori ai Tăi adunați aici din o mie cinci sute de mile pătrate, cât va avea Cetatea, noi îi spunem lui Satan, diavolului învins: „Sfârșitul tău este aici! Tu vei fi ars!” Noi suntem reprezentanții Cetății în formă de piramidă cu baza un pătrat, a Cetății unde Mielul este Lumina; suntem atributul exprimat al Dumnezeului celui viu și Atotputernic, pe care Isus Hristos l-a răscumpărat prin harul Său.”

Satan, ieși afară! Părăsește fiecare persoană bolnavă din locul acesta, în Numele lui Isus Hristos! Măinile sfinte ale celor care au fost răscumpărați pentru că cred Cuvântul, și sunt atribute ale gândurilor lui Dumnezeu, sunt așezate peste cel de lângă noi. Tu nu-i mai poți ține, Satan! Ieși afară în Numele lui Isus Hristos!

El este aici, în Numele Domnului Isus, pentru că așa spune Cuvântul Său. Prezența voastră aici și credința voastră dovedește că sunteți unul din reprezentanții Lui. Chiar și fiecare măsură geografică pe care putem s-o arătăm, este așa. Puteți recunoaște că sunteți fiii și fiicele lui Dumnezeu, răscumpărații Lui? Recunoașteți că aceasta este Casa voastră? Spre aceasta mergeți.

De aceea veniți aici. Acesta este motivul pentru care veniți la Hristos și vă hrăniți cu Cuvântul Său. Și dacă puteți avea aici un timp ca acesta, doar prin atributele Lui exprimate, cum va fi atunci când vom veni în Prezența Lui? Oh, va fi minunat! Fiecare dintre voi aveți dreptul să vindecați bolnavii, să vă puneți mâinile peste bolnavi și fiecare are dreptul să boteze.

Dacă în locul acesta mai este cineva care nu a fost botezat în Numele lui Isus Hristos, bazinul este deschis.

Aceasta este singura cale ca s-o faceți. Așa este. Așa este corect, să vă supuneți fiecărui Cuvânt. Amintiți-vă că la început, o mică frază din Cuvânt a cauzat fiecare păcat de pe pământ. Isus a spus: „*Oricine va adăuga un Cuvânt sau va scoate un Cuvânt, nu va intra.*” Numele lui va fi șters din Carte, de îndată ce face aceasta.

Nu există nici un loc în Biblie care să arate că cineva ar fi fost botezat vreodată, în Biserică, altfel decât în Numele lui Isus Hristos. Dacă nu ai fost botezat așa, ar fi bine s-o faci cât se poate de repede.

„Oh”, ziceți voi: „Nu este nici o deosebire!”, dar pentru Eva a fost.

Satan a zis: „Oh, sigur, Dumnezeu, știi, Dumnezeu...”, dar El a făcut exact cum a spus.

El i-a dat lui Petru cheile Împărăției și ce a legat în ziua Cincizecimii este legat pentru totdeauna. Acesta este motivul pentru care Mireasa vine la fel ca prima dată. În zilele din urmă trebuie să fie chemată afară o Biserică exact ca aceea care a fost la început. Pomul a răsărit din rădăcinile Lui, crescând un Pom al Miresei, exact așa cum a venit în acest timp. Marea Capodoperă a lui Dumnezeu este arătată așa cum am spus cu câteva duminici în urmă, ca să fie luată în Cetate. Dumnezeu să vă binecuvânteze. „Acum eu cred.”

Satan este învins și știe aceasta. El este pe pământ, unde umblă răcnind ca un leu, dar nu mai este mult până când se va termina cu el. El își cunoaște timpul și umblă răcnind ca un leu.

Gândiți-vă că Prințul păcii este aproape, Mirele divin. Arhitectul ființei mele, Cel care m-a făcut ceea ce sunt; Cel care v-a făcut ceea ce sunteți, este aici. Cine știe mai bine ca Arhitectul cum să pună laolaltă clădirea? El este aici ca să Se dovedească pe El Însuși.

Pe aceasta se bazează credința noastră. Credeți! Credeți numai!

„Eu sunt destinat pentru acea Cetate frumoasă.

Domnul meu a pregătit-o pentru ai Săi,

Unde răscumpărații din toate veacurile

Vor cânta: „Glorie!” în jurul Tronului alb.

Uneori îmi crește dorul de cer (când acestea se vor sfârși).

Gloria de acolo eu o voi vedea,

Ce bucurie va fi aceea când pe Salvatorul meu îl văd,

În acea frumoasă Cetate de aur!

Gândiți-vă că în seara aceasta, Biserica vor avea Cina. Dacă veți fi încă în oraș, ne-ar face plăcere să fiți împreună cu noi, pentru că aceasta este o amintire a ceea ce vom mânca într-un din aceste zile împreună cu El.

Eu vă iubesc. Nu știu cum să mă exprim, dar cred că voi sunteți sarea pământului. Am auzit despre comportarea voastră în lume, iar aceasta mi-a dat o încredere și mai mare în voi.

Gândiți-vă că acest grup mic, ca al nostru, va fi risipit într-una din aceste zile. Noi vom visa despre aceasta, iar dacă unii vor trece înainte de a ne mai întâlni aici, ne vom revedea...

„Vă voi întâlni în dimineața aceea

Lângă malul Râului strălucitor,

Atunci toate îngrijorările vor fi îndepărtate.

Eu voi sta lângă portal

Când porțile se deschid larg,

La închiderea zilei zbuciumate, lungi de o viață.

Eu vă voi întâlni în dimineața aceea

Lângă malul Râului strălucitor

Deseori sunt ... jos, lângă râu,

Cu vechea socotire a răpirii reînnoită.

(Eu vă voi vedea atunci și vă voi cunoaște).

Voi mă veți cunoaște în acea dimineață,

Prin zâmbetul meu obișnuit,

Eu vă voi întâlni în acea dimineață, în Cetate,

Cetatea care este construită cu baza un pătrat.

Iubiți aceasta? „Până ne vom întâlni!” Haideti să ne ridicăm în picioare. „Ia Numele lui Isus cu tine!” Dați-ne tonul.

Îl iubiți? (Adunarea spune: „Amin!”) Nu este El minunat? („Amin”). Credeți că acesta este Adevărul? („Amin”). Sunteți îndreptați în direcția aceea, prin harul lui Dumnezeu? („Amin”).

Până când vom ajunge acolo.

Ia Numele lui Isus cu tine,

Ca un scut împotriva fiecărei curse;

Și când ispitele se adună în jurul tău,

Pronunță doar acel Nume sfânt în rugăciune.

Aceasta este tot ce aveți de făcut până când ne vom vedea din nou. În ordine.

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al tristeții și al nenorocirii;

Acesta-ți va da bucurie și mângâiere,

Ia-L oriunde mergi.

Nume scump, o, cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului;

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.”

A trebuit să las afară din Mesajul meu, dar dacă va fi cu voia Domnului, într-o zi mă voi întoarce să iau aceste „alei”. Vedeți, când vom avea mai mult timp. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Aseară când am oprit difuzorul de afară, un vecin mi-a spus: „Mi-a plăcut foarte mult Mesajul, dar de ce ați oprit cântecul acela atât de frumos?” Vedeți, el era undeva afară. Cred că aici în Jeffersonville avem cei mai buni vecini. Noi ne parcăm mașinile în fața caselor lor și facem multe lucruri, dar ei nu spun niciodată nimic despre toate acestea. Le mulțumim pentru aceasta.

Oh, ce de minunat este El! Dumnezeu să fie cu voi...

...Nume, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Până ne întâlnim...

Să ne plecăm capetele. Păstorul va elibera adunarea peste câteva minute.
Dumnezeu să fie cu voi!

...ne întâlnim la picioarele lui Isus (la Tronul din marea Cetate).

Până ne întâlnim,

Până ne întâlnim.

Dumnezeu să fie cu voi

Până ne întâlnim.

- Amin -